

கிருமை ஆராள்

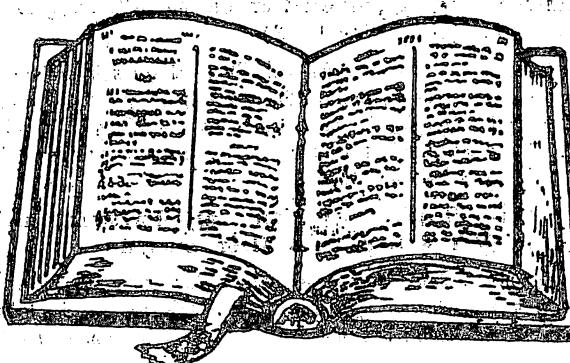
புதிய ஏற்பாட்டுத் தூய கிறிஸ்தவ மாத இதழ்

மலர் 3

ஏப்ரல் 1990

இதழ் 4

பரிசுத்த

வேதாகமம்

வெளியிடுவோர்:-

ஏரோடு கிறிஸ்துவின் சபையார்

* 2, மணல் மேடு வீதி, ஏரோடு-638 002.

(29ம் பக்க தொடர்ச்சி)

பூர்த்தோம். அதற்கு, சாத்தான் தவிர மனிதனுக்கு வேறே எதிரிக்களே கிடையாது என்று பொருள் அல்ல. இருஞ்சுக்கும், மரணத்துக்கும் தலைமைத் தளபதியாக சாத்தான் இருக்கிறான். என்பதை வலியுறுத்தவே இப்படிச் சொன்னேன். அவனுடைய தலைமையில் உள்ள பொல்லாத் ஆவிகளும் அவனுடைய தூதர்களும் கூட மிகவும் பலசாலிகள். இயேசுகிறிஸ்து மூலமாய் தேவனால் கிடைக்கும் ஒக்தாசையைப் பெற்றுக் கொள்ளாமல் அவனை எதிர்த்துப் போராடுவதற்கு மனிதனால் இயலாது.

இந்தப் பேருண்மையை மனதில் கொண்டு தான் பரவுவதே பட்டணத்துக் கிறிஸ்தவர்களுக்கு எழுதும் போது கர்த்தானிலும் அவருடைய சததுவத்திலும் பலப்படுங்கள் என்று தெம்பூட்டுகிறார் (எபே 6:10) பிசாசின் தந்திரங்களோடு எதிர்த்துப் போராடுவதற்கு உதவியாக கர்த்தரின் சர்வாயுத வர்க்கத்தை தித்துக் கொள்ளுங்கள் என்கிறார். ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவனுக்கும் ஆவியின் போராயுதங்கள் தேவை என்கிறார் அதன் மொத்தக் கருத்து என்னவெனில் நம்முடைய போராட்டம் மாம்சத்தோடும், இரத்தத்தோடும் மட்டுமல்ல தடைத்தனங்களோடும், அதிகாரங்களோடும் இப்பிரபஞ்சத்தின் அங்குகார லோகாதிபதிகளோடும் வானமண்டலங்களிலும் என்ன பொல்லாத ஹவிகளின் சேளைகளோடும் இருக்கிறது என்கிறார். (எபே 6:10-12)

நமக்கு ஏராளமான எதிரிகள் இருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் மறந்து விடக் கூடாது. ஆகையால் நமக்கு இருக்கிற அபாயங்களை மனதில் கொண்டு, கர்த்தர் நமக்குக் கொடுத்திருக்கிற போராயுதங்களை உபயோகிப்பதற்கு விவேகமுள்ளவர்களாகவும் விழிப்புள்ளவர்களாகவும் இருக்கவேண்டும்.

சாத்தானைப் பற்றியும், அசுத்த ஹவிகளைப் பற்றியும் புதிய ஏற்பாட்டுப் போதனைகளின் சாரும்:

இப்பிரபஞ்சத்தின் லோகாதிபதியாகிய சாத்தானை எதிர்த்துப் போராடுவதற்கு உதவியாக இருக்கும்படி, இயேசு சாத்தானைப்பற்றி நமக்குக் கூறியுள்ள விபரங்களை நாம் மனதில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

- 1) உலகத்தில் இருக்கிற சகல தீமையான காரியங்களுக்கும் பின்னால் ஒரு பெரிய தீய சுக்தி இருக்கிறது — அவன் தான் சாத்தான்.
- 2) அவனுக்கு இயேசு கிறிஸ்து கொடுத்துள்ள வேறு இரண்டு பெயர்கள் : பிசாசு, பெயியல்செபூஸ்
- 3) உலகத்தில் அந்த சாத்தானுக்கு கீழ் பணியாற்றுகிற ஏராளமான தூதர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இயேசு “பொல்லாத ஹவிகள்” என்று பொதுவான பெயர் கொடுத்திருக்கிறார். (ஹக் 8:2; 8:27, 30)
- 4) சேஷம் பேறியும், கணி கொடாத கிறிஸ்தவர்களைப் பற்றி இயேசு கெடுத்த எச்சரிப்பை நினைவு கூறுவோம். (மக் 12:43 45)
- செயல் படாமல் இருக்கிற ஒரு கிறிஸ்தவன் சாத்தானை “வாருங்கள் வந்து என் இதயத்தில் வந்து குடியேறுங்கள் என்று அழைப்பு விடுகிறேன் என்று எச்சரிக்கிறார்”.

THIRUMARAI AASAAN

Editor :
E. Z. SELVANAYAGAM

Honorary Editor
J. C. CHOATE

Published by Church of Christ

2, Manalmedu Street, ERODE-638 002. Tamil Nadu. India
Pleading for the restoration of pure New Testament Christianity:

Vol 3.

April—1990

Issue 4

ஆசிரியவுரை

ழுதாஸ் காரியோத்

ழுதாஸ் காரியோத் என்பவன் இயேசு கிறிஸ்து தெரிந்து கொண்ட பன்னிருவரில் ஒருவன். இவன் மோவாப் தேசத்தில் உள்ள காரியோத் என்னும் ஊரைச் சேர்ந்தவனாக இருக்கலாம். என்று கருதப்படுகிறது.

ழுதாஸ் காரியோத் என்றால் நம் நினைவுக்கு வருவது துரோகம் ஏனெனில், குற்றமில்லாத நமது கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவை எதிரிக்குக்கு காட்டிக் கொடுத்து மோசம் செய்தான். ஆனாலும் அவனுடைய நடத்தையை நியாயப் படுத்தும் வகையில் சில வாதங்களை முன் வைத்து வழக்காடுவோரும் உண்டு.

அப்படி அவர்கள் எடுத்து வைக்கிற வாதங்களுக்கு வேதாகமம் ஒப்புதல் அளிக்கிறதா என்று பார்போம். முதலாவதாக “மனுஷ குமாரன் தம்மைக் குறித்து எழுதியிருக்கிறபடியே போகிறார்” என்று வேதாகமம் கூறுகிறது. அப்படியானால் யூதாஸ் காட்டிக் கொடுக்கவில்லையென்றாலும் இயேசுவின் மரணம் நிச்சயிக்கப்பட்ட ஓன்று. அவர் மரிக்காமல் இருந்திருந்தால் நமக்குப் பாவ மன்னிப்புக் கிடைத்திருக்காதே. அப்படியிருக்க, யூதாஸ் அவரைக் காட்டிக் கொடுத்தது தேவ சித்தத்திற்கு இசைவானதே என்பர்.

அந்த வாதத்தை நாம் ஏற்றுக் கொள்வது விவேகமான காரியமாகத் தோன்றவில்லை. ஒரு சமயம் குடிசைகள் நிறைந்த

பகுதி ஒன்றில் தீவைத்து விட்டான். ஒரு பொல்லாதவன் தீயிப் பற்றி எரிந்து எல்லாக் குடிசைகளுக்கும் பரவினது. அங்கு வாழ்ந்த ஏழை மக்கள் திடீரென்று ஏற்பட்ட விபத்திலிருந்து தங்களைக்காப்பாற்றிக் கொள்ள அவதி அவதியாக சூழ்ந்தை குட்டிகளை தூக்கிக்கொண்டு உயிர் தப்பி ஓடுகையில் பலவித துன்பங்களையும் வேதனைகளையும் அடைந்தனர்; உடமைகளை இழந்தனர்; சில பேர் கருகி மாண்டனர். அவர்களுடைய பரிதாப நிலையைக் கண்டு இரங்கி, அரசு அவர்களுக்கு எளிதில் தீபிடிக்காத மாடி வீடுகளை கட்டிக்கொடுத்து ஆறுதல் அளித்தனர்.

இந்தச் செய்தியை கேள்விப்புட்ட அந்த பொல்லாதவன் மக்களிடம் வந்து ‘நான் தீவைத்ததினால் தானே உங்களுக்கெல்லாம் மாடி வீடுகள் கிடைத்தன. எனக்கு நன்றி சொல்லுங்கள், என்னை கொராவிக்கும் வகையில் எனக்கு ஒரு சிலை வையுங்கள் என்று சொன்னால் அந்த மக்களுக்கு எவ்வளவு ஆத்திரம் வரும்! மாடிவீடு கிடைத்தது மகிழ்ச்சி தான். அதற்கு இத்தனை அவதிகளும், உயிரிழப்புகளும் தேவையா? அதற்குக் காரணமாயிருந்த உன்னைச் சிறையிலிட்டுச் சித்திரவதை செய்ய வேண்டும். சிலை வைக்கவா சொல்லுகிறாய்? என்று சீறி விழுவார்கள் அல்லவா?

அது போல நாம் பாவ மன்னிப்புப் பெற வேண்டும் என்பதற்காகத் தான் யூதாஸ் இயேசுவைக் காட்டிக் கொடுத்தான் என்று வாதிடுவதும் முறையானதாகாது. இயேசு கிறிஸ்துவின் இரத்தம் நம்முடைய பாவங்களைக்கழுவ அவசியம் என்பது உண்மை. ஆஸால் அதற்கு எத்தனையோ கொராவமான வழிகள் உண்டே. அதெப்படி? அவர் இப்படி மரிப்பார், இப்படி வதைகள் உண்டாயிருக்கும், என்று நடை பெற்ற அனைத்துக் காரியங்களும் முன்னுரைக்கப்பட்ட வேத வாக்கியங்களின்படி தானே நடந்திருக்கிறது. என்று தங்கள் வாதத்துக்குச் சப்பைக் கட்டுக் கட்டுவார். அதற்கு இயேசுவே பதில் கூறுகிறார்... யூனாலும் காட்டிக் கொடுக்கிறவனுக்கு ஜீயோ! மூவன் பிறவாதிருந்தாஸ் நலமாக இருங்கிறுக்கும்’. என்று அவனுக்குக் கிடைக்கும் பலனைக் குறித்து எச்சரித்திருக்கிறார். தன்னைச் சிலுவைக்கு ஒப்புக் கொடுத்தவர்களையும், கொலை செய்தவர்களையும் மன்னிக்கும்படி பிதாவினிடம் வேண்டிக் கொண்டவர், யூதாஸ் விஷயத்தில் ‘ஜீயோ’ போடுகிறார் என்றால் அதற்கு என்ன பொருள்? யூதாஸ் செய்து மன்னிக்க முடியாத குற்றம் என்பது தானே!

இரண்டாவதாக : அவன் இயேசு கிறிஸ்துவுக்கும், மற்ற சீடர்களுக்கும் நிதி மந்திரியாக இருந்தார் (யோவான் 13 : 29) ஆகவே அவர்களுக்குத் தேவைப்படும் உணவு மற்றும் இதர தேவைகளுக்கான நிதி ஆதாரம் திரட்ட வேண்டிய பொறுப்பு

அவனுக்கு இருந்தது. ஆகவே கிடைக்கிற வாய்ப்புகளைப் பயன் படுத்தி நிதி சேகரிக்க வேண்டியிருந்தது என்பர்.

தற்காலத்தில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிற நமக்கு தகாத முறையில் நிதி திரட்டுகிற விவகாரம் ‘பளிச்’ என்று விளங்கும். சமூதாயம் அங்கீரித்துள்ள தீமைகளில் இது முக்கியமானது. விலைவாசி விற்கிற நிலையில் அப்படி யெல்லாம் செய்யாமல் போனால் குடும்பம் நடத்த முடியுமா? என்று சமாதானப் படுத்திக் கொள்கிறோம். பள்ளியில் குழந்தைகளைச் சேர்ப்பதிலிருந்து வசூழ்க்கையின் பல்வேறு காரியங்களுக்கும் நாம் லஞ்சம் கொடுத்துப் பழகி விட்டதால் அது நமக்கு ஒரு பிரச்னையாகவே தோன்றுவதில்லை.

ஆனால் கர்த்தர் ஒழுக்க சீலர். தவருன வழியில் பொருள் ஈட்டி சொகுசான் வாழ்க்கை வாழ்வதை ஒரு போதும் அங்கீரித்திருக்க மாட்டார். நாட்டின் கட்ட திட்டங்களை மதிக்கும் சிறந்த பிரஜை. வரம்க்கையை அனுபவிக்க அவர் இந்த உலகத்துக்கு வரவில்லை. தற்காலத்தில், வரம் பெற்ற ஊழியர்கள் என்று தங்களை விளம்பரப்படுத்திக் கொண்டு அலைகிற ‘கனமுள்ள’ ஊழியர்களைக் கூட்டங்களுக்கு அழைத்தால் பல நிபந்தனைகளை விதிப்பார்கள். பயணம் செய்வதற்கு ரயிலாக இருந்தால் முதல் வகுப்பாக இருக்க வேண்டும், ரோடு மார்க்கம் என்றால் ‘குனு, குனு’ கார் தான் வேண்டும் என்பர். “யானை வரும் பின்னே மணி ஒசை வரும் முன்னே” என்று சிறு பிள்ளைகள் சொல்வார்கள். அதைப்போன்று அந்தக் ‘கனமான’ ஊழியர் வருவதற்கு முன்பு அட்வான்ஸாக ஒரு நபர் வந்து, அவர் விரும்பிச் சொப்பிடுகிற உணவு வகைகள் இவை, இவை, பிடிக்கிறவைகள், பிடிக்காதவைகள், படுக்கையை விட்டு எழும் போது என்ன? சிற்றுண்டிக்கு என்ன? உணவுக்கு முந்தி என்ன? உணவுக்குப் பிந்தி என்ன? என்று ஒரு நீண்ட பட்டியலே கொடுத்து விடுவார். படுப்பதற்கு ‘குனு, குனு’ அறைகள் இல்லாமல் முடியாது என்பர்.

ஆனால் நம்முடைய இயேசு கிறிஸ்து “நன்மை செய்பவராக சுற்றித் தியிங்தார் (அப் 10:38)’ மனுஷருமாருணுக்குத்தலைசாய்க்க இடியில்லை(ஹாக் 9:58) அவரைத் தூங்குவதற்குக் கூட விடாமல் எப்போதும் மக்கள் அவரைச் சூழ்ந்து கொண்டு தெர்ந்தரவு கொடுத்தபடியால் பயணங்கள் போது சற்றே கண்ணயர்வார். அப்பொழுதும் ஏதாவது பிரச்னை என்று எழுப்பி விட்டு விடுவார்கள் (மாற்கு 4:38 மத் 8;24,25; ஹாக் 8;23,24).

உணவு விஷயத்திலும் அப்படித் தான். வேளா வேளைக்கு உண்ணவோ தாகத்துக்குத் தண்ணீர் குடிப்பதோ அவருக்கு முக்கியமல்ல. பிதாவின் சித்தத்தை நிறைவேற்றுவதே என் ஆகாரம்

என்று (யோவான் 4:34) ஆத்தும பாரத்துடன் தன் ஊழியத்தை நிறைவேற்றினார். அப்படிப்பட்டவர் தகாத முறையில் பொருள் கூட்டி, உல்லாச வாழ்க்கை வாழவேண்டும் என்று எதிப்பார்ப்பாரா? மேலும் அவருக்கு ஏதாவது தேவை என்றால் நான், நீ என்று போட்டி போட்டுக் கொண்டு வசதிகள் செய்து தர நிறையப் பேர் இருந்தனர். (ஹுக் 22:7-12) தங்கள் ஆஸ்திகளால் ஊழியம் செய்த யோவன்னார். (ஹுக் 8:3) போன்றவர்கள் அதில் முக்கிய மானவர்கள். ஆகையால் யூதாஸ் தவறான முறையில் பணம் கூட்டி, அதில் அவர்உல்லாச வாழ்க்கை நடத்த வேண்டும் என்று எண்ணியிருப்பாரா?

முன்றுவதாக, “குற்றமில்லாத இரத்தத்தைக் காட்டிக் கொடுத்து விட்டென் என்று அழுது புலம்பி, பணத்தையும் தூக்கி எறிந்து விட்டு, கடைசியில் நான்று கொண்டு செத்துப் போனான்” என்று வாசிக்கிறோம். (மத் 27:3,4) ஒருவேளை அவன் இப்படி நினைத்திருக்கலாம், நமக்குச் செலவுக்குப் பணம் வேண்டும். கொடுக்கிற உள்ளம் கொண்டவர்கள் கூட பணத்தின் அருமை தெரியாமல் அதை வீண் பண்ணி விடுகிறார்கள், (யோவான் 12:1-5) இயேசுவைப் பிடிப்பதற்கு, ஆலோசனை சங்கத்தார் எவ்வளவு தொகை வேண்டுமானாலும் செலவு செய்வார்கள் போல் தெரிகிறது. அவர்கள் நிச்சயமாக அதில் வெற்றி பெறப் போவதில்லை. முன்பு அவர்கள் அப்படிச் செய்ய நினைத்த போது இயேசு திடீரென்று மறைந்து விட்டார். (யோவான் 8:59) அதுபோல இப்பவும், எப்பவும் செய்ய அவருக்கு வல்லமையுண்டு. ஆகையால், நாம் போய் இயேசுவைக் காட்டிக் கொடுக்கிறேன் என்று அவர்களுக்குச் சொல்வோம். உடனே அவர்கள் ஆசைப் பட்டு ஏதாவது பணம் கொடுப்பார்கள். அதை நாம் வாங்கிக் கொள்ளலாம். அவர்கள் பிடிக்கப் போகிற சமயத்தில் அவர் மறைந்து விடுவார். நமக்குப் பணம் மிச்சம். அவரும் பிடிப்பட மாட்டார். என்று எண்ணி ஒருவேளை அவன் காட்டிக் கொடுக்கச் சம்மதித்திருப்பான், மற்றபடி இயேசுகிறிஸ்து மேல் அவனுக்கு என்ன கோபம் இருந்திருக்க முடியும்? காட்டிக் கொடுக்கிற போது கூட “சிநேகிதனே” என்று அழைத்தாரே. (மத் 26: 50) ஆகவே, கஜானாவுக்குப் பணம் வேண்டும் என்பதுதான் அவன் எண்ணமாயிருந்திருக்க வேண்டும். மற்றபடி அவரைக் காட்டிக்கொடுத்து, கெரலைக்கு ஒப்புக் கொடுக்க வேண்டும் என்று அவன் சிறிதும் நினைத்திருக்க மாட்டான் என்று வாதிடுவர். இந்த வர்தம் கேட்பதற்குக் கொஞ்சம் நியாயம் போலத் தெண்படுகிறது.

ஆனால் யூதாயின் குணாதிசயங்களையும், சிந்தனையோட்டங்களையும் பற்றி வேதாகமம் கூறுகிற கருத்துக்களைக் கூர்ந்து நோக்கும்போது இந்த வாதமும் கூட ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடிய-

தாக இல்லை. எஜமான விசுவாசமோ அழைக்கப்பட்ட அழைப்-புக்குப் பாத்திரவாணாய் நடந்துகொள்ள வேண்டும் என்ற பாரமோ அவனுக்கு ஒரு போதும் இருக்க வில்லை என்று எண்ணத் தோன்று-கிறது, இந்த பலவீனங்களைப் பிசாச சரியாய் பயன்படுத்திக் கொண்டான். தான் செய்கிற காரியத்தின் விளைவுகள் எங்கு போய் முடியும் என்று சிந்தித்துப் பார்க்க முடியாதபடி அவனுடைய கருத்துக் கண்களைக் குருடாக்கிப் போட்டான். (2 கொரி 4:4) சுருங்கச் சொன்னால் அவன் சாத்தானின் கைப்பாவையாகி விட்டான்.

மேலும், இயேசு கிறிஸ்துவின் சீடர்களின் பட்டியலை நீங்கள் கவனித்துப் பார்த்தால் எப்போதும் அவன் பெயர் கடைசிதான் அது மட்டுமல்ல, ஏதாவது ஒரு கெட்ட அடைமொழியோடு தான் சொல்லப்பட்டிருக்கும் (மத். 10:14); மாற்கு 3:19; யோவான் 12:4; 18:5 ஆகிய வசனங்கள் அவனைக் காட்டிக்-கொடுத்த யூதாஸ் என்று குறிப்பிடுகின்றன. எதையும் ஆய்ந்து பார்த்து ஒழுங்குப்படுத்தி வரிசைப்படுத்தி, பொருத்தமான சொற்களைப் பயன்படுத்தி எழுதும் வைத்தியர் ஹக்கா, அவனை “துரோகி” என்று குறிப்பிடுகிறார் (ஹக 6:16).

இயேசுவின் மேல் அன்பும், அவருடைய வார்த்தைகளின் ஆழமான, தெளிவான கருத்துக்களைச் சிந்தித்துப் பார்க்கக்கூடிய இயல்புள்ளவனாக இருத்திருந்தால், “காட்டிக் கொடுக்கிற-வனுக்கு ஜீயோ! அவன் பிறவாதிருந்தானானால் நலமாக இருந்திருக்கும் என்று எச்சரித்த பொழுதே அவன் கருத்தாய் சிந்தித்துப் பார்த்து திருந்தியிருப்பான். ஆனால் அவன் அதை சுட்டை செய்ததாகவே தெரியவில்லை. ஏனெனில் அவன் கேட்டின் மகன். (யோவான் 17:12) அவன் ஒரு பிசாச (யோவான் 6:70) அவன் ஒரு போதும் கர்த்தரை முழு மனதோடு நேசிக்கவும், அவருடைய கருத்தையும் செயல்பாடுகளையும் மதிக்கவும் இல்லை.

மரியான் தைலம் பூசின காரியத்தில் கூட அவன் முறுமுறுக்கிறான் யோவான் (12:4,5) அப்படிப் பட்டவர்களைக் குறித்து, அப்போல்தலனாகியபவுல் “கிறிஸ்துவின் குடும்பத்தைவன் அவருடையவன் அல்ல” என்கிறார் ரோமர் 8:9b) கிறிஸ்துவர்களே! நம்மில் எத்தனை பேர் யூதாஸ் போன்றவர்களாக இருக்கிறோம்?

மேலும் அவன் கபட நாடகம் ஆடுவதில் கை தேர்ந்தவன் என்று தோன்றுகிறது. “உங்களில் ஒருவன் என்னைக்

காட்டிக் கொடுப்பான்' என்று இயேசு கூறியதைக் கேட்டு மற்ற சீடர்கள் மிகவும் துக்கமடைங்கு நானோ? நானோ? என்று ஒவ்வொருவரும் பதைப்புடன் கேட்டு தாங்கள் அல்ல என்று உறுதி செய்யத் துடிக்கிறார்கள். ஆனால், அவரைக் காட்டிக் கொடுப்பதற்கான திட்டத்தை அரங்கேற்ற சமயம் பார்த்துக் கொண்டிருந்த யூதாஸ், மட்டும் தன் உணர்ச்சிகளை சாமர்த்தியமாக மறைத்துக் கொண்டு, ஏதும் அறியாதவனைப் போல, ரபீ! நானோ? என்று நாக் கூசாமல் கேட்டுத் தன் மன அழுத்தத் தையும், நடிப்புத்திறமையையும் காட்டுகிறான்.

மற்ற சீடர்கள் கேட்ட பொழுது, தெளிவாகச் கொல்லாத இயேசு, இவன் கேட்டதும் நறுக்கென்று ‘‘ஈ சொன்னைட்டான்’’ என்று அவன் முகமுடியைக் கிழித்துப் போட்டார். வேறொருவனாக இருந்திருந்தால் ‘‘நம் குட்டு’’ வெளியர்கிவிட்டது’ என்று அவர் காலில் சாஷ்டாங்கமாய் விழுந்து, மன்னிப்புக் கேட்டிருப்பான். ஆனால் அந்தக் கல் நெஞ்சன் அதைக் கேட்டு திடுக்கிட்ட மாதிரியோ, வருத்தப்பட்ட மாதிரியோ, தான் செய்யப்போகிற துரோக வேலையைக் கைவிட்டு விட்ட மாதிரியோ தெரியவில்லை.

அவன் எந்தப் பாவத்தையும் கூசாமல் செய்யக் கூடிய கொடியவன் என்பதற்கு இன்னொரு சம்பவத்தைக் கூடச் சுட்டிக் காட்டலாம்.

அவர் காட்டிக் கொடுக்கப்பட்ட இராத்திரியில் இயேசு முத்தமிடவந்த அவனைப் பார்த்து, ‘‘யூதாஸே முத்தத்தினாலேயா மனுஷ சுமாரணைக் காட்டி கொடுக்கிறாய்?’’ (லூக் 22:48) என்று உள்ளமுருக்க கேட்கிறார். மத்தேயு இந்த நிகழ்ச்சியை வர்ணிக்கும் போது ‘‘சிநேகிதனே’’ என்று இயேசு கூறினதாக எழுதுகிறார் (மத் 26 : 50) இப்படிப்பட்ட குனக்குன்றை, அன்பின் அவதாரத்தை, மன்னிக்கும் மாண்புடையவை, கூட இருந்தே காட்டிக் கொடுக்க ஒருவன் துணிவானானால் அவனுடைய இதயம் கல்லைவிடக் கடினமானதாகத் தான் இருக்க வேண்டும் என்பதில் சந்தேகம் உண்டா?

மேலும், அவன் காட்டிக் கொடுக்கத் தேர்ந்தெடுத்த முறை, அந்த பொல்லாதவனுடைய சூதுமதிக்கு மேலும் மெருகு ஊட்டுகிறது. முத்தம், பொதுவாகவே ஒரு அன்பின் சின்னமாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. சூழ்ந்தைகளுக்குத் தாய் தன் பாசத்தின் முத்திரையாக முத்தம் பொழிந்து தன் அன்பை வெளிப்படுத்துகிறாள். மேலும் நம்மை நேசிக்கிறவர்கள் தங்கள் அன்பின் அடையாளங்களாக முத்தம் கொடுத்து மகிழ்கிறார்கள். கணவன்-மனைவி

காதலன்-காதலி ஆகியோர் தங்கள் அன்பின் ஆழத்தை முத்தங்களின் வழியாகத் தெரியப்படுத்துகிறார்கள் என்பதை அறியாதார் உண்டோ?

ஆனால் இந்தக் காதகன் அதை ஒரு சதியின் சின்னமாக மாற்றிப் போட்டானே! இவைகளையெல்லாம் சரியாகக் கணித்துத் தான் ஹாக்கா இவனை “துரோகி” என்று வர்ணித்திருக்கிறார். (ஹக் 6:16)

இவனுடைய பசப்புத் தனத்துக்கு இன்னும் ஓர் எடுத்துக் காட்டு. யோவான் 12:3-6 வசனப்பகுதியைக் கவனியுங்கள். மரியாள் தன் ஆழந்த அன்புக்கும், அவர் மீது கொண்டிருந்த பக்திக்கும் அடையாளமாக சுமார் முந்நாறு பணத்துக்கு விலை போகக் கூடிய ஒரு வாசனைத் தைவத்தை அவர் பாதத்தில் ஊற்றித் தன் தலைமயிரால் அவருடைய பாதங்களைத் துடைக்கிறாள். அதைப் பார்த்த யூதாவின் மனம் பதைக்கிறது. பணம் பாழாகிறதே என்பது தான் அவனுடைய உண்மையான கவலை. ஆனால் அப்படிச் சொன்னால் பணம் தான் பெரிதா? அந்த அம்மாளின் அன்பின் ஆழத்தை உன்னால் உனர முடியவில்லையா? என்று கேள்வி எழவாம். தனக்குள்ள பண ஆசையை மக்கள் அடையாளம் கண்டு கொள்வார்கள் என்று உனர்ந்து கொண்டு தான் ஏதோ ஏழை, எளிய மக்களின் மேல் ரொம்பக் கரிசனையுள்ளவன் போல் பாசாங்கு செய்து கொண்டு “இந்த தைவத்தை முந்நாறு பணத்துக்கு விற்றுத் தாரித்திருக்கு கொடாமல் போனதென்ன?” என்று பசப்புகிறான். இருதயங்களின் நினைவுகளை அறிகிற பரிசுத்த ஆவியானவருக்கா தெரியாது? “ஹவன் தாரித்திருத்தைக் குறித்து அப்படிச் சொல்லாமல் அவன் திருடனாயிருங்தபடியாலும் பணப்பையை வைத் துக்கொண்டு அதிலே போடப்பட்டதைச் சுமக்கிறவனான படியினாலும் இப்படிச் சொன்னான்” என்று யோவான் மூலமாக இவன் எண்ணங்களை தோலுரித்துக் காட்டுகிறார். (யோவான் 12:6)

“பண ஆசை எல்லாத் தீமைக்கும் வேர்” (1தீமோ 6 ; 10) என்பது எவ்வளவு உண்மை! பணத்தின் மேல் யூதாசுக்கு இருந்து மோகம் அவனை எந்த அளவு இழிநிலைக்கு இழுத்துச் சென்றிருக்கிறது என்பதைக் கவனியுங்கள். உலக இரட்சகர் இயேசுவைக் கேவலம் ஒரு அடிமையின் விலைக் கிரயத்துக்கு சமமாக்கி விட்டான் யாத்திராகம் 21 ; 32 சொல்வதைக் கேளுங்கள். “இந்தமாடு ஒரு அடிமையானவனையாவது, ஒரு அடிமைப் பெண் கணையாவது முடினால் அதற்கு உடையவன் அவை

கனுடைய எஜ்மானனுக்கு முப்பது சேக்கல் நிறையான வெள்ளியைக் கொடுக்கக் கடவன்.” அந்தக் கணக்குப்படி பார்த்தால், யூதாஸ் ஆண்டவரை முப்பது வெள்ளிக் காசுக்குக் காட்டிக் கொடுக்க உடன் பட்டதினால் அவரை ஒரு அடிமைக்குச் சமமாக்கி விட்டான்.

இப்படிப் பலவிதமான துரோகச் செயலும், பிசாசின் தன்மை கனுக்கு ஒப்பான பண் புக்கும் நிறைந்த யூதாஸ் காரியோத் “தனுக்கு நியமிக்கப்பட்ட இடத்துக்குச் சென்றதற்கும்.” (அப் 1:24) சங்கீதப் புஸ்தகத்தில் “அவனுடைய வாசஸ்தலம் பாழாகக் கடவது. ஒருவனும் அதில் வாசம் பண்ணாதிருப்பானாக என்றும்; அவனுடைய கண்காணிப்பை வெறிஹாருவன் பெறக் கடவன் என்றும் எழுதியிருக்கிறப்படி (சங் 69 ; 25, 109:8) ஆனதிற்கும் எவரும் வருந்தி வக்காலத்து வாங்க வேண்டியதில்லை. அது முற்றிலும் நியாயமே. பவுல் அப்போஸ்தலன் கூட அதே கருத்தை 2 கொரி 7:10ல் கூறுகிறார். லேளிக துக்கம் மரணத்தையே கொண்டு வரும் என்பதில் யாருக்கும் ஜயப்பாடு வேண்டாம்.

அருமைச் சகோதரர்னே, சகோதரியே!

இயேசு கிறிஸ்துவின் உபதேசச் சட்டங்களை மனதில் ஏற்றுக் கொண்டு, அதற்குக் கீழ்ப்படிந்து நடக்காமல், தேவபக்தியின் வேஷ்ட்தைத் தரித்துக் கொண்டு அதன் பெலனை மறுதவித்த யூதாஸ்ப் போல், கிறிஸ்தவத்தால் ஏற்பட்ட சரீர நன்மைகள், கிடைத்த பதவி சுகம் ஆகியவற்றைத் துய்த்துக் கொண்டு, கிறிஸ்துவின் அடியார்கள் போன்று நாடகமாடிக் கொண்டு மக்கள் பத்தியில் உலா வந்து கொண்டிருப் போமானால், பிசாசு தன்னுடைய காரியத்தை சாதித்துக் கொள்ள நம்மைப் பயன்படுத்துவதற்கு, நம்மை அறியாயலே இடம் கொடுத்து விடுவோம். அவன் அவனுடைய காரியத்தைச் சாதித்துக் கொண்டு திருப்தி அடைந்து விட மாட்டான். நம்மையும் சீரழித்து, சிறுமைப் படுத்தி முடிவில் நீங்காப் பழிச் சொல்லையும், கேவலமான மரணத்தையும் பரிசாகத் கொடுத்து விடுவான். ஆகவே, 1) அழைக்கப்பட்ட அழைப்புக்குப் பாத்திரவான்களாக இருப்போம் 2) விழிப்புடன் இருப்போம். 3) பிசாசுக்கு எதிர்த்து நிறபோம். 4) மரணபரியங்கும் உண்மையுள்ளவர்களாக இருப்போம்.

இயேசு கிறிஸ்துவின் வாய் மொழிகளும்,

புதிய ஏற்பாட்டு எழுத்தாளர்களின்

வாசகங்களும்

வேதாகமத்தைக் குறித்து மக்களிடம் பேச ஆரம்பித்தால் அவர்கள் வேதாகமத்தைப்பற்றி கொண்டிருக்கும் பல விநோதமான கருத்துகளை அறிய முடியும். அவைகளில் முக்கியமான ஒன்று, இயேசு நேரடியாகச் சொன்ன, பேசிய வார்த்தைகளுக்கும், வேதாகமத்தின் மற்ற ஆசிரியர்கள் எழுதின காரியங்களுக்கும் வித்தி யாசம் உண்டு என்பதாகும்.

அப்படிப்பட்டவர்கள் இயேசு கிறிஸ்து சொன்ன வார்த்தைகள் தேவனுடைய சித்தத்தை அப்படியே பிரதிபலிப்பதாகவும், பவுல் பேதுரு இன்னும் மற்ற எழுத்தாளர்கள் கூறிய கருத்துக்கள் அப்படி அல்ல வென்றும், அவற்றில் சிலவற்றை நாம் ஏற்றுக்கொள்ளாமல் புறக்கணித்தாலும் தவறு இல்லை என்றும் நினைக்கின்றனர்.

அப்போஸ்தலன் பவுல் எழுதினதிலிருத்து ஒரு மேற்கோள் காட்டப்படுகிறது என்று வைத்துக் கொள்வோம். உடனே அவர்கள், “அது உண்மை தான். அதை வரிக்கு வரி அப்படியே ஏற்றுக்கொள்வதற்கு அது ஒன்றும் இயேசு கிறிஸ்துவால் சொல்லப்பட்டதல்லவே என்பார்கள். அதாவது அவைகள் ஒன்றும் தேவ வாக்கு அல்லவே என்பார்கள். அப்படி நினைக்கலாகாது, பவுலும் மற்றும் புதிய ஏற்பாட்டு எழுத்தாளர்களும் தேவ ஆலீயினால் ஏவப்பட்டுத் தான் பேசினார்கள், எழுதினார்கள். ஆகவே அவைகளையும், நாம் முழுமையாக ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று எவ்வளவு விளக்கிச் சொன்னாலும் அவர்கள் அதை முற்றிலுமாக ஏற்றுக் கொள்வது கிடையாது.

இயேசு கிறிஸ்து உபதேசித்தவைகளைக் கொண்டே, பாவி ஒருவன் எப்படி இரட்சிக்கப்பட முடியும், எப்படி கிறிஸ்து வாழ்க்கை வாழ வேண்டும் என்றும், இன்னும் கிறிஸ்தவத்துக்குரிய உபதேசங்களைப் பேர்திக்க முடியும் என்றாலும், மற்ற வேத வாக்கியங்களும் நமக்குத் தேவையே. அவைகளையும் நாம் ஏற்றுக் கொண்டாக வேண்டும். எப்படியோ, காலப் போக்கில் சில தவறுன ஊகங்கள் தீட்டப்படுந்து, மற்ற எழுத்தாளர்களின் கருத்துகளைச் கொஞ்சம் அற்பமாக எண்ணும் சூழ்நிலை உருவாகி விட்டது வருந்தத்தர்க்கு.

இந்த குழ்நிலையில், இயேசு கிறிஸ்து பேசின யாவும் சத்தியம் என்று நிருபிக்க முயல்வது தேவை இல்லாத வேலை. அது ஏற்கனவே எல்லாராலும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட விஷயம். அதைப்பற்றி இரண்டு விதமான கருத்துகளுக்கு இடமில்லை. ஆனால் புதிய ஏற்பாடு முழுவதுமே தேவ ஆவியினால் ஏவப்பட்டு எழுதப்பட்டவை கள் என்பதை நிருபிப்பதே தற்போது நம்முடைய முயற்சி. அப்படிச்செய்து ஏனைய புதிய ஏற்பாட்டு எழுத்தாளர்கள் எழுதின அனைத்துமே தேவனால் கொடுக்கப்பட்ட சத்தியங்கள் தான் என்பதை மக்கள் ஏற்றுக் கொள்ளச் செய்ய வேண்டும். அதுவே நமது நோக்கம்.

அதற்கு ஆரம்பமாக, இயேசு கிறிஸ்துவுக்கும், அப்போஸ்தலர்களுக்கும் உள்ள உறவைக் கவனிப்போம். இயேசு அவர்களை அழைத்துத் தம்மைப் பின்பற்றி வரும்படி கூறினார் (மத 4:18-25) அவர்களுடைய பெயர்களை நாம் மத்தேயு 10-ம் அதிகாரத்தில் வாசிக்கிறோம். அவர் அவர்களை அழைத்துப் பயிற்சி கொடுத்து தமக்குப் பிற்பாடு தம்முடைய பணிகளைத் தொடரும் வகையில் ஆயத்தப்படுத்தினார். கிறிஸ்து தேவனுடைய குமாரன்; அப்போஸ்தலர்கள் சாதாரண மனிதர்கள் என்பது உண்மை. எனினும் அவருடைய பணியைத் தொடர்ந்து செய்வதற்கு அவர்களைப்-பயன்படுத்த வேண்டியது அவசியமாக இருந்தது. அவர்கள் சாதாரண மனிதர்களாயிருந்தாலும் அவர்கள் சத்தியத்தையேபோதித்தார்கள்; அவைகள் பிழையற்றவைகள் என்பதை உறுதி செய்ய தேற்றறவாளனாகிய பரிசுத்த ஆவியானவரை அனுப்பி, அவர்களை எல்லா சத்தியத்துக்களும் வழி நடத்தும்படி செய்தார். ஒரு சமயம், கிறிஸ்து அவர்களிடம் “நான் உங்களுக்கு உண்மையைச் சொல்லுகிறேன், நான் போகிறது உங்களுக்குப் பிரயோஜனமாக இருக்கும். நான் போகாதிருக்கந்தால் தேற்றறவாளன் உங்களிடத்தில் வரார். நான் போவேணோய்கில் அவரை உங்களிடத்திற்கு அனுப்புவேன், என்று கூறினார் (யோவான் 16:7)

மேலும் அவர் “சத்திய ஆவியாகிய அவர் வரும் போது சகல சத்தியக்குள்ளும் உங்களை நடத்துவார். அவர் தம்முடைய சுயமாய்ப் பேசாமல் தாம் கேள்விப்-பட்டவைகள் யாவையும் சொல்லி, வரப் போகிற காரியங்களை உங்களுக்கு அறிவிப்பார். என்றார் (யோவான்: 16:13) பின்னும் அவர் யோவான் 14:26-ல் ‘என் நாமத்தினுலே பிதா அனுப்பப் போகிற பரிசுத்த ஆவியாகிய தேற்றறவாளனே எல்லாவற்றையும் உங்களுக்குப் போதித்து, நான் உங்களுக்குச் சொன்ன எல்லாவற்றையும்

உங்களுக்கு யினைப்பூட்டுவார்” என்றார். இயேசு கிறிஸ்துவின் மரணம், அடக்கம், உயிர்த்தெழுதலுக்குப் பிறகு — பரலோகத்திலிருக்கிற தன்னுடைய பிதாவினிடத்திற்குப் போகும், அப்போஸ்தலர்களிடம் “பாரிசுத்த ஆவி உங்களிடத்தில் வரும் போது, நீங்கள் பெலன் அடைங்து எருசலையிலும் யூதேயா முழுவதிலும், சமாரியாவிலும், யூயியின் கடைசி பரியங்தமும் எனக்கு சாட்கிகளாயிருப்பிர்கள்” (அப் 1:8) என்றார். அதன் பின்பு, யூதர்களுடைய பிரதான பண்டிகைகளில் ஒன்றுகிய பெந்தேகோஸ்தே பண்டிகை நாளில், உலகின் பல்வேறு நாடுகளிலிருந்தும் ஏருசலேமுக்கு வந்திருந்த திரளான யூதர்கள் மத்தியில், அப்போஸ்தலர்களும் கூடி வந்திருந்தபோது, பரிசுத்த ஆவியானவர் எவ்வாறு அப்போஸ்தலர்கள் மீது ஊற்றப்பட்டார் என்றும், அவர்கள் ஆவியிலே நிறைந்திருந்தார்கள் என்பதற்கு அடையாளமாக எவ்வாறு பல்வேறு அந்திய மொழிகளில் பேசினார்கள் என்றும் அப்போஸ்தலர் நடபடிகள் இரண்டாம் அதிகாரத்தில் வாசிக்கிறோம். அதன்பிறகு அவர்கள் அங்கே கூடியிருந்த திரளான மக்களுக்கு கவிசேஷப் பிரகடனம் செய்தார்கள். சமாரமூவாயிரம் பேர் கர்த்தருக்குக் கீழ்ப்படித்து சபையில் சேர்க்கப்பட்டார்கள். எல்லாருக்கும் பயம் உண்டாயிற்று. அப். போஸ்தலர்களாலே அடைக அற்புதங்களும், அடையாளங்களும் கடைபெற்றன என்றும் நாம் வாசிக்கிறோம் (அப் 2:43)

இங்கே சற்று நின்று சில உண்மைகளைக் கவனிப்போம்.

1. இயேசு கிறிஸ்து கூறினதைப் போலவே, அப்போஸ்தலர்களுக்கு பரிசுத்த ஆவியை அனுப்பித் தந்தார்.
2. அவர் கூறியதைப் போலவே, பரிசுத்த ஆவியானவர் அப். போஸ்தலர்களுக்கு இயேசு போதித்தவைகளை ஞாபகத்துக்குக் கொண்டு வந்தார்.
3. அவர் கூறியதைப் போலவே, பரிசுத்த ஆவியானவர் அவர்களை சகல சத்தியத்துக்குள்ளும் வழி நடத்தினார்,
4. அவர் கூறியதைப் போலவே, அப்போஸ்தலர்கள், கேட்கிற மக்கள் விளங்கிக் கொள்ளும் வகையில் வெவ்வேறு மொழிகளில் பேசினார்கள்.
5. அவர் கூறியதைப் போலவே, அவர்கள் தேவனுடைய சித்தத்தைத் தான் பேசினார்கள் என்பதற்கு அடையாளமாக அற்புத அடையாளங்களைக் கொண்டு வந்தார்கள்.

இவைகளை மனதில் கொண்டு, இவைகளோடு சம்பந்தமுள்ள மற்ற சில காரியங்களையும் கவனிப்போம். பேதுருவும் மற்ற

அப்போஸ்தலர்களும் இயேசுவை தேவனுடைய குமாரன் என்று அறிக்கை செய்த பிறகு, இயேசு சொன்னதாவது : மேலும், நான் உணக்குச் சொல்லுகிறேன். சீ பேதுருவாய் இருக்கிறாய். இங்தக் கல்லின்மேல் என் சபையைக் கட்டுவேன், பாதா எத்தின் வாசலைகள் அதை மேற் கொள்வதில்லை. பரலோக இரஜ்ஜியத்தின் திறவு கோல்களை நான் உணக்குத் தருவேன். பூலோகத்தில் சீ கட்டுகிறது எதுவோ அது பரலோகத்திலும் கட்டப்பட்டிருக்கும். பூலோகத்தில் சீ கட்டவிழ்ப்பது எதுவோ அது பரலோகத்திலும் கட்டவிழ்க்கப்பட்டிருக்கும்’ என்கிறார் (மத 16:18,19) இங்கே இயேசு, பேதுரு செய்த அறிக்கையை விளக்கிப் பின் வருமாறு கூறுகிறார். கிறிஸ்து தேவனுடைய குமாரன் என்றும், அந்தக் கற்பாறை அதாவது அந்த விசுவாச அறிக்கையின் மீது தன்னுடைய சபையைக் கட்டுவேன் என்கிறார், பின்னும் அவர், பரலோக இராஜ்ஜியத்தின் திறவு கோலை அவர்களுக்குத் தருவேன். அதாவது சபை அல்லது இராஜ்ஜியத்தின் அங்கம் ஆவதற்கு ஒருவன் என்ன செய்ய வேண்டும் என்று போதிக்கக் கூடிய அதிகாரத்தைக் கொடுப்பேன் என்று கூறுகிறார். அந்த அதிகாரத்தினால் அவர்கள் என்ன போதிக்கிறார்களோ அது பரலோகத்திலும் ஏற்றுக் கொள் ளப்படும். அவர்கள் எவைகளைக் கட்டவிழ்க்கிறார்களோ அதாவது எவைகள் அவசியமில்லை என்று கருதுகிறார்களோ அவைகள் பரலோகத்திலும் அவசியம் இல்லை என்று கருதப்படும். அதன் கருத்து யாதெனில்கீ அவர்கள் பேசினது, போதித்தது எல்லாம் பரிசுத்த ஆவியினால் ஏவப்பட்டுப் பேசினபடியால் இயேசுகிறிஸ்து சொன்னதற்கு என்ன மரியாதை உண்டோ அதே மரியாதை அப்போஸ்தலர்கள் சொன்னதற்கும், எழுதியதற்கும் உண்டு என்பதாகும்

‘பெரிய கட்டளை’ என்று வர்ணிக்கப்படும் வசனங்களில், இயேசு அப்போஸ்தலர்களுக்குச் சொன்னது “வானத்திலும், பூமியிலும் சகல அதிகாரங்களுக்கும் எனக்குக் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஆகையால், நீங்கள் புறப்பட்டு போய், சகலஜாதிகளையும் சீஷராக்கி பிதா, குமாரன், பரிசுத்த ஆவியின் நாமத்தினாலே அவர்களுக்கு ஞானஸ்நானம் கொடுத்து, நான் உங்களுக்கு கட்டளையிட்ட யாவையும் அவர்கள் கைக் கொள்ளும்படி அவர்களுக்கு உபதேசம் பண்ணுங்கள் இதோ, முடிவுபரியங்தம், சகல நாட்களிலும் நான் உங்களோடே கூட இருக்கிறேன்” என்றார். ஆமென் (மத 28:1-20) மேலும், “பின்பு அவர் அவர்களை நோக்கி, நீங்கள் உலகம் எங்கும் போய், சர்வ சிருஷ்டிக்கும் கவிசௌத்தைப் பிரசங்கியுங்கள் விசுவாசமுள்

எவனாகி ஞானஸ்தானம் பெற்றவன் இரட்சிக்கப்படுவான், விசுவாசியாதவனோ நூக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்க்கப்படுவான்” (மாற்கு 16:15,16)

இயேசு கிறிஸ்து மேற்குறிப்பிட்ட வசனங்களில் என்ன சொல்லுகிறார் என்று கவனியுங்கள். வானத்திலும் பூமியிலும் சகல அதிகாரங்களும் அவருக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதனால் அவர்களை உலகெங்கிலும் சென்று சர்வ சிருஷ்டிக்கும் சவிசேஷத்தைப் பிரசங்கியுங்கள் என்கிறார். மேலும், அவர் அவர்கள் மூலமாக கிறிஸ்துவை ஏற்றுக் கொண்டவர்களுக்குத் தொடர்ந்து இயேசு அப்போஸ்தலர்களுக்குக் கற்பித்தவைகளை போதியுங்கள் என்கிறார். அப்படி அவர்கள் போதித்ததைக் கேட்ட நாழும் இரட்சிக்கப்பட ஒருவன் என்ன செய்ய வேண்டும் என்று போதித்து விளக்குகிறாம். அப்படியிருக்க, நம்மில் எவருக்குமே இயேசு, இதையெல்லாம் சொல்லவில்லை என்று புறக்கணிப்பதற்கு அதிகாரம் கிடையாது. அவைகள் இயேசுவின் வார்த்தைகளே. அவைகளை இயேசு அப்போஸ்தலர்களுக்குக் கற்பித்தார். பிறகு அவைகளை மற்றவர்களுக்குப் போதிக்கும்படி சொன்னார். அப்படிப் போதிக்கும் போது தவறுகள் ஏற்பட்டு விடக் கூடாதே என்பதற்காகப் பரிசுத்த ஆவியானவரை ஏவி, அவர்கள் சொல்லு வதிலும் எழுதுவதிலும் பிழைகள் இல்லாமல் பார்த்துக் கொண்டார். ஆகையால், அவர்கள் எழுதி வைத்தவைகளை வாசிக்கும் போது அவைகள் இயேசு போதித்த முழு உண்மை என்ற உணர்வே நமக்கு இருக்க வேண்டும்.

பின்னும் இயேசு அப்போஸ்தலர்களிடம் பேசும் போது கூறியவைகளைக் கேள்வுகள். “ஓயறியக்காரர்ன் தன் எஜமானிலும் பெரியவன் மூலம் என்று நான் உங்களுக்குச் சொன்ன வார்த்தைகளை கிணைத்துக் கொள்ளுங்கள் அவர்கள் என்னைத் துண்பப்படுத்தினதுண்டானால் உங்களையும் துண்பப்படுத்துவார்கள், அவர்கள் என் வசனத்தைக் கைக் கொண்டதுண்டால் உங்கள் வசனத்தையும் கைக் கொள்ளுவார்கள்” (யோவான் 15:20) இயேசு சொன்னதைக் கவனித்தீர்களா? அவர்கள் என் வார்த்தைகளைக் கைக் கொண்டிருந்தால் உங்களுடைய வார்த்தைகளையும் கைக் கொள்ளுவார்கள், அதாவது இயேசுவினுடைய உபதேசத்துக்கு ஒருவன் கீழ்ப்படிந்திருந்தால் அவன் அப்போஸ்தலர்களுடைய உபதேசத்தையும் கேட்டுக் கீழ்ப்படிவான் என்கிறார். ஏன்? ஏனெனில் கிறிஸ்து, தமது சார்பில் பேசும்படி அவர்களுக்கு அதிகாரம் கொடுத்திருந்தார். அவர்கள் பரிசுத்த ஆவியினால் ஏவுதலால் பேசினார்கள். ஒருவன் அப்போஸ்தலருடைய உப-

தேசத்துக்கு கீழ்ப்படிய மறுத்தால் அவன் இயேசுகிறிஸ்துவின் உபதேசத்திற்கும் கீழ்ப்படிய மறுக்கிறான் என்று பொருள்.

அப்போஸ்தலஞ்சிய பவுல், “வெத வாக்கியங்க ஸால்லாம் தேவ ஹவியினால் அருள்ப்பட்டிருக்கிறது”- என்றும் (2தீமோ 3:16,17) அப்போஸ்தலஞ்சிய பேதுரு “தீர்க்க தாரிசனமானது ஒரு காலத்திலும் மனுஷருடைய சித்தத்தினாலே உண்டாகவில்லை தேவனுடைய பரிசுத்த மனிதர்கள் பரிசுத்த ஹவியினாலே ஏவப்பட்டுப் பேசினார்கள் என்றும் (2 பேதுரு 1:21) கூறுகின்றனர். எபிரேய நிருப ஆசிரியரும் இதைப்பற்றி மௌனமாக இருக்கவில்லை. ‘ஹகையால் நாம் கேட்டவைகளை விட்டு விலகாதபடிக்கு அவைகளை மிகுஷ்த ஜாக்கிரதையாகக் கவனிக்க வேண்டும்.

ஏனெனில், தேவதூதர் மூலமாய்ச் சொல்லப்பட்ட வசனத்துக்கு விடிராதமான எந்தச் செய்கைக்கும், கீழ்ப்படியாமைக்கும் கீதியான தண்டனை வரத்தக்கதாக ஹவர்களுடைய வசனம் உறுதிப்பட்டிருக்க முதலாவது கர்த்தர் மூலமாய் அறிவிக்கப்பட்டு, மின்பு அவரிடத்திலே கேட்டவர்களாலே நமக்கு உறுதியாக்கப் பட்டதும் அடையாளங்களினாலும் அற்புதங்களினாலும் பலவிதமான பலத்த செய்கைகளினாலும் தம்முடைய சித்தத்தின்படி பகிர்ந்து கொடுத்த பரிசுத்த ஹவியின் வரங், களினாலும், தேவன் தாமே சாட்சி கொடுத்ததுமாயிருக்கிற இவ்வளவு பெரிதான இரட்சியபைக் குறித்து நாம் கவலையற்றிருப்போமானால் தண்டனைக்கு எப்படித் தப்பித்துக் கொள்ளுவோம்? (எபி 2:1-4) யாரைக் குறித்து இப்படிச் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது? அப்போஸ்தலர்களைப் பற்றித்தான் என்பது தெளிவு.

அப்போஸ்தலன் பவுல், தான் ஓரே தூய சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கித்தேன் என்கிறார். எவனானாலும் வானத்திலிருந்து வந்த தூதனாகவே இருந்தாலும் அதற்கு மாறாகப் போதித்தால் தேவ னுடைய சாபம் அவன் மீது இருக்கும் என்கிறார் (அப் 1:8-9) நான் அதை ஒரு மனுஷனால் பெற்றதுமில்லை, மனுஷனால் கற்றதுமில்லை. இயேசுகிறிஸ்துவே அதை எனக்கு வெளிப்பட்டினார் என்று முடிவாகக் கூறுகிறார் (கலா 1:12)

அப்போஸ்தலன் யோவான் “இந்தப் புல்தகத்திலுள்ள தீர்க்க தாரிசன வசனங்களைக் கேட்கிற யாவருக்கும்

• ପ୍ରତ୍ୟେକିର୍ଣ୍ଣର କାହାରୁମାତ୍ର ଯାହାରୁ କାହାରୁ
ଉଠାଗାଶର ଡରିଲୁଗୁଡ଼ିକ ଅଛି ଏବଂ ଯାହାରୁ ଯାହାରୁ
କାହାରୁରେ କାହାରୁ କାହାରୁ କାହାରୁ କାହାରୁ କାହାରୁ
କାହାରୁ କାହାରୁ କାହାରୁ କାହାରୁ କାହାରୁ କାହାରୁ

ପ୍ରାଣବିହୀନ ମହାଶୂନ୍ୟରେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

அறியப்படாத தேவன்... அறியப்படாத சபை

அத்தேனே பட்டணத்திற்கு தனது இரண்டாவது வேத போதகப்பயணத்தை மேற்கொண்ட அப்போஸ்தலன் பவுல் அந்நகரை அடைந்தபோது, அது விக்கிரகங்கள்கள் நிறைந்திருந்ததைக் கண்டு மிகவும் கலக்கமடைந்தான். (அப் 17:16) உலகிலேயே “ஞானிகளின் தலைநகர்” எனும் பெருமையுடையதாக அத்தேனே நகரம் அப்போது விளங்கிற்று. என்றாலும், ஜீவனுள்ள உண்மையான தேவனைப் பற்றிய அவர்களுடைய அறியாமை தெள்ளத் தெளிவாகத் தெரியலாயிற்று. சித்திர வேலைப்பாடுகளுடன் சிலைகள் பலவற்றை வடித்து அவற்றை வழிபட்டு வந்தனர் அம்மக்கள். இவ்வாறு ஆயிரக்கணக்கான ‘தேவர்’களை வணங்கி வந்த அதே வேளையில், விடுபட்டுப்போன ஏதாவது ஒரு ‘தேவனின்’ கோபத்துக்கு ஆளாகி விடக்கூடாது என்ற அச்சமும் அவர்களிடம் இருந்தபடியால், பெயரிடப்படாத ஒரு சிலையை உருவாக்கி வைத்து, அதனடியில் “அறியப்படாத தேவன்” என்ற வாசகத்தை பொரித்து, அதையும் வணங்கி வந்தனர் !

உரோமைச் சிமைக்கு பவுல் அப்போஸ்தலன் பேராதி தத்தயாவும் அத்தேனே பட்டணத்தாருக்கும் பொருந்தும். “அவர்கள் தங்களை ஞானிகளென்று சொல்லியும் பயித்தியக்காரராகி அழிவில்லாத தேவனுடைய மகிழமையை அழிவுள்ள மனிதர்கள், பறவைகள், மிருகங்கள், ஊரும் பிராணிகள் தூகிய இவைகளுடைய நூபங்களுக்கு ஒப்பாக மாற்றி ணார்கள் (ரோமர் 1:22, 23). அத்தேனே நகரிலே ஏராளமான மதப்பிரிவுகளும் அவற்றின் விளைவாக ஏற்பட்ட எண்ணற் றுமூலம் பங்களும் நிலவின் தேவன் அங்கு அறியப்படாதிருந்தார்.

அத்தகைய மக்களுக்கு, வேதாகமத்தின் தேவனைப்பற்றிய அவர்களது தவறான கண்ணோட்டத்தைச் சுட்டிக்காட்டவும். தேவனைப்பற்றிய உண்மையை உணர்த்தவும் அப்போஸ்தலன் பவுலுக்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் கொடுக்கப்பட்டது. மார்ஸ் மேடை மீது ஏறி பவுல் ஆற்றிய உரை, தேவனைப்பற்றி பரவலாக அம் மக்கள் கொண்டிருந்த தவறான கருத்துக்களின் முட்டாள்தனத்தை வல்லமையுடன் வெளிப்படுத்திற்று.

முதலாவதாக, அத்தேனே பட்டணத்தார், மனிதனுடைய படைப்பே “கடவுள்” என நம்பினார். தாங்கள் விரும்பியவாறு “கடவுள்களை” உருவாக்கிக்கொள்ளலாம் என அவர்கள் நினைத்தனர், ஆனால் தேவன் தாமே “இவ்வுலகையும் அவற்றிலுள்ள

சகலவற்றையும் உண்டாக்கினார்” (ஆப் 17 ; 24-25-29), அவர் வாழ மனிதனை சார்ந்திருக்கவில்லை என்ற உண்மைகளை ஆணித் தரமாக வெளிப்படுத்தினார் பவுல். அடுத்து, தெய்வம் என்றால் சிலைகளின் பெருங்கூட்டம் என் அத்தேனே பட்டணத்தார் நம்பினர். இந்த ‘தெய்வங்கள்’ நாட்டுக்கு நாடு என்னிக்கையினும் குணத்திலும் மாறுபட்டிருந்தன. தேவன் ஒருவரே, அவருடைய அதிகாரம் சகல மக்கள் பேரிலும் உண்டு (அப் 17:24) என பவுல் கூறினார். மூன்றாவதாக, ‘அறியப்படாத தேவனுக்கு’ ஒரு சிலை அமைத்து தங்கள் அறியாமைக்கு வெளிச்சம் போட்டுக் கொண்டிருந்த அம்மக்களை பவுல் கவுனித்தார். அக்கொயலே தேவனைப்பற்றிய அவர்களின் தவறான கருத்துக்களுக்கும் கெட்ட நடவடிக்கைகளுக்கும் மூல காரணம் என்பதையும் அவர் கண்டார் (அப் 17:23,30).

அத்தேனே பட்டணத்தாரைப் பீடித்திருந்த கருத்துக் குருட்டுத் தன்மை என்ற அதே தொத்து நோயால் பீடிக்கப்பட்ட பலரை இன்றைய உலகிலும் காண முடிகிறது. இன்றைய நலீன மத உலகின் ‘தேவனின் திருச்சபை’ என்ற பரவலான கருத்து, புதிய ஏற்பாட்டு சபை பற்றி அறிய விடாதவாறு மக்களை குழப்பியுள்ளது. ஏகப்பட்ட சபை பிரிவுகள் மக்களை பெரும் குழப்பத்தில் ஆழ்த்தியுள்ளது. எனவே, உண்மையான சபையை பலர் அறியாதிருக்கின்றனர் அல்லது புறக்கணிக்கின்றனர். சபை பற்றிய இன்றைய உலகத்தாரின் எண்ணங்கள், அத்தேனே நகரத்தாரின் தேவனைப் பற்றிய கருத்துக்களோடு எவ்வாறு ஒத்துப் போகின்றன என்பதைக் கவனியுங்கள்.

மனிதன் உருவாக்கிய சபைகளிலேயே பெரும்பாலோர் இன்று அங்கம் வசிக்கின்றனர். “உங்கள் விருப்பமான சபையில் சேர்ந்து கொள்ளுங்கள்”, அல்லது “நாம் வீசுவாசித்து, நடைமுறையில் கடைபிடிக்கும் சபை எதுவாயினும் பரவாயில்லை” என பலர் கூறுவதைக் கேட்கிறோம். மனிதன் விரும்பும் எதுவோ அல்லது எல்லாமோ சபையாக இருக்கலாம் என்ற கருத்தையே மேற்குறிப்பிட்டவை உறுதிப்படுத்துகின்றன. நமது விருப்பத்தைப் பிரதிபலிக்கும் ஒரு சபையும் இல்லை என்றால், நமது விருப்பத்துக் கேற்ற ஒரு புது சபையை நாமே துவங்கலாமே என்ற அறிவுரை வழங்குவோரும் உண்டு. ஆனால் சபை தேவனால் உண்டாக்கப் பட்டது என்பதே உண்மையாகும். “நான் என் சபையைக் கட்டுவேன்” (மத 16:18) என இயேசு கூறினார். அந்த சபை பெந்தெகோல்தே நாளிலே கட்டப்பட்டது என்பதை அப்போஸ்தலர் நடபடி 2ம் அதிகாரத்திலும், அதே சபை இயேசு

கிறிஸ்துவின் தலைமையையும் அதிகாரத்தையும் மதிக்கிறது என்பதையும் மத் 28:18; கொலே 1:18 வசனங்களிலும் காண்கிறோம். தேவனுடைய சபை “அவருடைய சொந்த இரத்தக் கிரையத்தால் வாங்கப்பட்டது” (அப் 20:28)

நாம் எதை நம்புகிறோம், எவ்வாறு நடக்கிறோம் என்பவை வேதாகமத்தின்படி முக்கியமான காரியங்களாகும். ‘மனிதருடைய கற்பனைகளை’ ஏற்றுக்கொள்வது நமது ஆராதனையை வீணாக்குகிறது. (மத். 15:9). “என்னுடைய எண்ணங்கள் உன் எண்ணங்களைப் போலஸ்ஸ. என் வழியும் உன் வழிகளைப் போலஸ்ஸ” என தேவனுடைய வசனம் கூறுகிறது. (ஏச்யா 55:8). நமது விருப்பம் போல மாற்றிக் கொள்ள சபை நமக்குச் சொந்தமானதல்ல; ஆனால் அது தேவனுக்குச் சொந்தமானது, அவர் எவ்வாறு சபையை உண்டாக்குகிறாரோ அது போலவே தான் இருக்கவேண்டும். மாற்றும் உரிமையை நமக்கு தேவன் தரவில்லை.

மனிதன் உருவாக்கிய சகல பிரிவுகளும் அடங்கியதே சபை என்பது மற்றொரு பிரபல வாதம். இந்த வாதத்தை ஏற்றுக் கொண்ட மக்களுக்கு பல சபைகள் உள்ளன. அவை யாவற்றையும் பாகுபாடின்றி ஏற்றுக் கொள்ளுவது அவர்களது ‘பெருந்தன்மையான’ குணமாகும். கிறிஸ்துவின் பெயரால் இயங்கும் அனைத்து மதப்பிரிவுகளும் உண்மையான சபையை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் அமைப்புகள் என்பதே இவர்களின் வாதமாகும். மிகப்பிரபலமான வாதமாக இது இருப்பினும், இது தவறு என்றே தேவன் ஆணித்தரமாகக் கூறுகிறார். எபேசியர் 4 : 4 ம் வசனத்தின்படி “ஓரே சரீரம் உண்டு”; அந்த ஒரே சரீரம் ஒரே சபையாகும். (எபே. 1 : 22, 23). “என்னுடைய சபையைக் கட்டுவேன் என்றார் இயேசு, (மத். 16 : 18), என்னுடைய சபைகளை என்று அவர் கூறவில்லை! சீடர்களின் ஒற்றுமைக்காக. (இருமைக்காக) உருக்கமாக ஜெபித்தார் இயேசு (யோவான் 17 : 20-21). எண்ணற்ற சபைகள் இருப்பதும், அவை ஒரே சபை (அல்லது அதன் பாகம்) என உரிமை கொண்டாடுவதும் உண்மைக்கு முற்றிலும் மாறுபாடான காரியம். இவ்வித மதப்பிரிவுகளின் மாறுபாடான போதனைகளும் நடைமுறைகளும் வேதாகமம் கூறுவதற்கு முற்றிலும் மாறாக அமைந்துள்ளதை காண்க.

“நீங்களோல்லோரும் ஒரே காரியத்தைப் பேசவும், பிரிவினைகளில்லாமல் ஏகமனதும் ஏகயோசனையும் உள்ளவர்களாய்ச் சீர்பொருங்தியிருக்கவும் வேண்டுமென்று,

நம்முடைய கார்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் நாமத்தினாலே உங்களுக்குப் புத்தி சொல்லுகிறேன்.

(1 கொரி. 1:1).

சபை ஒன்றே என்பதை தெளிவாகக் காண்கிறோம் அல்லவா?

நாகரீகமான இன்றைய உலகம் ஆவிக்குரிய காரியங்களில் அறியாமையில் ஆழ்ந்து கிடப்பது மன்னிக்க முடியாத, ஒரு நிலை ஆகும். தேவன் சத்தியத்தை வெளிப்படுத்தியுள்ளார். அந்த சத்தியம் நம்மை பாவத்தினின்று விடுதலையாக்கும் (யேரவான் 8:32) நாம் அதை உணரமுடியும். தேவனுடைய (வார்த்தை சத்தியம்-யோவான் 17:17) “உபதேசத்திற்கும், கழங்குதுகொள்ளுதலுக்கும் சீர்திருத்தலுக்கும் நீதியை படிப்பிக்குதலுக்கும் பயனுள்ளவைகளாயிருக்கிறது. (2 திமோத் 3:16,17).

அக்சிட்ட வேதாகமப் பிரதிகள் ஏராளமாகக் கிடைக்கின்றன ஆனால். பலர் அவற்றைப்படித்து, கீழ்ப்படிய விரும்பாதவராயிருக்கின்றனர். அவர்கள் அறியாமையில் ஆழ்ந்து கிடக்கின்றனர். இரட்சிப்படைய சத்தியத்தை நாம் தெரிந்து கொள்ளுவதுடன், அதற்குக் கீழ்ப்படியவும் வேண்டும் (1 பேதுரு 1:22). அறியாமையை தேவன் மன்னிக்கமாட்டார் (அப் 17:30) ஆதியில் இரட்சிக்கப்பட்ட சகவரும் சத்தியத்தைக்கேட்டு தெளிவு பெற்ற (அப் 2:38) அதற்குக் கீழ்ப்படிந்து (அப் 2:41) தேவனால் சபையில் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டனர் (அப் 2:47) நாமும் அவ்வாறே செய்யவேண்டும்.

அப்போஸ்தலன் பவுல் அத்தேனே பட்டனத்திலே தேவனுடைய சத்தியத்தை வெளிபிட்டபோது, சிலர் அவரை கேளி செய்தனர்; மற்றும் சிலர் இன்னும் அதிகமாக சத்தியத்தைக்கேட்க விருப்பம் தெரிவித்தனர் வெறு சிலரோ நம்பிக்கையுடன் கீழ்ப்படிந்தனர் (அப் 17:32,34) சபையைப்பற்றிய உண்மையை இன்று கேட்பவர்களும், மேலே குறிப்பிட்டதுபோன்று தங்கள் என்னாத்தை பிரதிபலிக்கக்கூடும். உங்களுடைய நிலை என்ன நண்பரே?

முஹம் : லெஸ்டர் காம்ப்

தமிழில் : எஸ்.எஸ். ராஜன்

சாத்தாணப் பற்றியும், அசுத்த ஆவிகளைப் பற்றியும் புதிய ஏற்பாட்டு போதனைகள்

அப்பொது இயேசு பிசாசினால் சொதிக்கப்படுவதற்கு, ஹவியானவராலே வனாங்திரத்துக்குக் கொண்டு போகப்பட்டார்.

அவர் இரவும் பகலும் நாற்பது நாள் உபவாசமாயிருந்த பின்பு, அவருங்குப் பசி உண்டாயிற்று.

“இப்பொழுது சௌதன்க்காரன் அவரிடத்தில் வாச்து. சீர் தேவனுடைய குமாரனேயானால் இந்தக் கல்லுகள் அப்பங்களாகும்படி சொல்லும்” என்றார். மத் 4:1-3

“சீமானே, சீமானே, இதோ கோதுமையைச் சளகினால் புடைக்கிறது போல சாத்தான் உங்களைப் புடைப்பதற்கு உத்தரவு கேட்டுக் கொண்டான், இருக் 2:231

“பின்பு பிசாசு அவரை உயர்ந்த மலையின் மேல் கொண்டு போய் உலகத்தின் கசல இராஜ்ஜியங்களையும் ஒரு சிமிஷத்திலே அவருக்குக் காண்பித்து.

இவைகள் எல்லாவற்றின் மேலுமர்ள்ள அதிகாரத்தையும், இவைகளின் மகிழ்மையையும் உமக்குத் தருவேன். இவைகள் எனக்கு ஒப்புக் கொடுக்கப் பட்டிருக்கின்றன. எனக்கு “இஷ்டமானவனுக்கு இவைகளைக் கொடுக்கிறேன்.

நீர் என்னைப் பணிந்து கொண்டால் எல்லாம் உம்முடையதாகும் என்று சொன்னார். இருக் 4:5,6,7

“இங்கள் பிசாசின் தங்திரங்களோடு: எதிர்த்து விற்கத் திராணிபுள்ளவர்களாகும்படி தேவனுடைய சர்வாயுத வர்க்கத்தையும் தரித்துக் கொள்ளுங்கள்.

ஏனெனில் மாமிசத்தோடும் இரத்தத்தோடும் அல்ல, துரைத்தனங்களோடும் அதிகாரங்களோடும், இப்பிரப்ருசத்தின் லோகாதிபதிகளோடும், வாணமன்றங்களிலுள்ள பொல்லாத ஹவிகளின் சேரைகளோடும் நமக்குப் போராட்டம் உண்டு. (எபே 6:11,12)

மேற்சொன்ன வசனங்களின் பொருளைக் கவனித்துப் பார்த்தால், அறிவு வளர்ச்சி, விஞ்ஞான முன்னேற்றம் என்று ஏதேதோ

சொல்லப்பட்ட பேர்திலும், பண்டைக் காலம் முதல் இன்று வரையில் மனித வரலாற்றில் பாதாளலோக ஆவிகளைப் பற்றிய நம்பிக்கை தொடர்ந்து இருந்து வருகிறது என்பதை அறியலாம். கடந்த மூவாயிரம் ஆண்டு கால வரலாற்றில் தோன்றிய அனைத்து சமயங்களும், ஆவிகள் தங்களுக்கு பிரியமானவர்களுக்குப் பெரிய நன்மைகளைச் செய்யவும், தீமைகளைச் செய்யவும் வல்லமையுள்ளவைகள் என்கிற நம்பிக்கையைக் கொண்டதாகவே இருக்கின்றன. கடவுள்கள், பிசாக்கள், அசுத்த ஆவிகள் என்று பலவிதமாய் அழைக்கப்படுகிற இவைகள் மனிதர்களுடைய வாழ்க்கையைச் சிதைத்து, மனிதனுக்குள் புகுந்து மனிதனுடைய மனதையும், தன்மைகளையும் அடிமைப் படுத்தி விடுகின்றன என்று பெரும்பான்மையான மக்கள் நம்புகின்றனர்.

இந்த நம்பிக்கை முதல் நூற்றாண்டில் கணிசமான மக்களால் ஒத்துக் கொள்ளப்பட்டிருந்தது. புதிய ஏற்பாடு அசுத்த ஆவிகளின் நடமாட்டத்தை அங்கீகரித்திருக்கிறது. அநேக இடங்களில் புதிய ஏற்பாடு பிசாசு, அசுத்த ஆவிகள் என்று கூறுகிறது. இயேசு கிறிஸ்துவின் அற்புதங்களில் பிசாசு விரட்டலும் ஒரு அம்சமாக இருந்திருக்கிறது. இவைகளை தேவனுடைய ஆவியினால் விரட்டுவதாக அவர் சொன்னார். மத் 12:28

புதிய ஏற்பாடு சாத்தானை அந்த அசுத்த ஆவிகளுக்கெல்லாம் தலைவன் என்று வர்ணிக்கிறது. புதிய ஏற்பாட்டு எழுத்தாளர்கள் விசுவாசிகள் அடிக்கடி சாத்தானுடைய தந்திரங்களுக்கும், சதிகளுக்கும் உஷராயிருக்க வேண்டும் என்று எச்சரித்திருக்கிறார்கள். அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் எபேசுப் பட்டணத்துக்கிறிஸ்தவர்களை சாத்தானின் தந்திரங்களோடு எதிர்த்துப் போர்க்குவதற்கு, தேவனுடைய சர்வர்யத வர்க்கத்தைத் தரித்துக் கொள்ளும்படி அறிவுரை கூறுகிறார் (எபே 6:10-12)

இப்படிக் காலாகாலமாக நம்பப்பட்டு வருகிற பிசாசுதளைப் பற்றிய ஒரு நம்பிக்கையை இந்த இருபதாம் நூற்றாண்டில் வாழுகின்ற மக்கள் புதிடெரன்று மறுத்து, பேயாவது, பிசாசாவது, எல்லாம் மூட நம்பிக்கை என்று ஆராயாமல் முடிவுக்கு வந்து விடுகின்றனர். இதில் வேடிக்கை என்ன வென்றால், கடவுள் உண்டு என்று நம்புகிற கிறிஸ்தவர்கள் கூட சாத்தான் என்று ஒருவன் இருக்கிறான் என்றும், அவனுக்குக் குற்றேவல் புரியும் தொண்டர்கள் பலர் உண்டு என்பதையெல்லாம் சந்தேகப்படுகின்றனர்.

இந்த மாதிரி மனோபாவத்திற்கு, இருபதாம் நூற்றாண்டின் உலகியல் கொள்கைகளின் தீவிர வளர்ச்சியே காரணம் என்றால் மிகையாகாது. விஞ்ஞானத்தின் அபரிதமான வளர்ச்சி இன்றைய

சமுதாயத்து மக்களைத் தாங்களே அறிவு ‘ஜீவிகள்’ என்ற ஓர் அகம்பாவத்தை ஏற்படுத்திக் கர்வம் கொள்ளாச் செய்து கொண்டிருக்கிறது. கடவுள் ஒருவர் இருக்கிறார் என்கிற நம்பிக்கையே அர்த்தமற்றது, அவசியமற்றது என்று நினைக்கிற அளவுக்குப் போய் விட்டார்கள் என்றால் பாருங்களேன்! அவர்களைப் பொறுத்த வரையில் கடவுள் என்பவர் இறந்து போன நபர் என்பது அவர்கள் கருத்து. கடவுளையே இப்படி நினைப்பவர்கள் அவரைக் காட்டிலும் அதிகாரத்திலும் தன்மையிலும் குறைந்தவைகள் என்று எண்ணப்படுகிற பிசாசுகளையும் குட்டிச் சாத்தான்களையுமா நம்பப் போகிறார்கள்?!

மனிதனே எல்லாவற்றிலும் எல்லாம்; மனிதனால் ஆகாத காரியம் ஒன்றுமில்லை என்ற இறுமாப்பு மனிதனின் சிந்தனையை நானுக்கு நான் பாற்படுத்திக் கொண்டு வருகிறது. நம்மை நாமே தொழுது கொள்ளும் கொள்கைகளுக்கும், கோட்பாடுகளுக்கும் கம்யூனிஸ் சித்தாந்தங்கள் ஒரு வகையில் கூரானம். ஆனால் புதிய ஏற்பாடு மனிதனுக்கு சத்துருக்கள் உண்டென்றும், நம்மைக் காட்டிலும் வஸ்வமையுள்ள ஆவிக்குரிய எதிரிகளும் உண்டென்றும் போதிக்கிறது. அப்போஸ்தலன் பேதுரு, சாத்தான் இருக்கிறான் என்றுதிட்டவட்டமாகச் சொல்லுகிறார்.... பரிசுத்தலுவியினி டத்தில் பொய் சொல்லும்படி சாத்தான் உன் இருதயத்தை ஸிரப்பினதென்ன? “என்று அன்னியாவைக் கேட்கிறார் (அப் 5:3) அப்போஸ்தலன் பவுல் கூட சாத்தான் உண்டு என்பதாக தமது நிருபங்களில் குறிப்பிடுகிறார். தான் கொண்டிருக்கிற சிறிஸ்தவ நாபிக்கையைக் குறித்து, உரோம ஆளுநர் பெஸ்துவிடம் கூறும்போது “ஹ வர்கள் என்னைப் பற்றும் விசுவாசத் தினாலே பாவ மன்னிப்பையும், பரிசுத்தமாக்கப்பட்டவர்களுக்குரிய சுதங்தரத்தையும் பெற்றுக் கொள்ளும் படியாக அவர் இருளாவிட்டு, ஒளியினிடத்திற்கும், சாத்தானுடைய அதிகாரத்தை விட்டு தேவனிடத்திற்கும் திரும்பும்படிக்கு கீ அவர்களுடைய கண்களைத் திறக்கும் படியாக இப்பொழுது உன்னை அவர்களிடத்திற்கு அனுப்புகிறேன்” என்றார் (அப் 26 : 18) இங்கே பவுல் புறவினத்தாரிடம் சென்று சாத்தானுடைய அதிகாரத்துகுட்பட்டு இருளில் தடுமாறித் திரிகிறார்கள் என்பதாகும். அப்போஸ்தலன் பவுலின் சாத்தா-

எனப் பற்றிய வேறொரு அனுபவம். அவருக்கு வெளிப்படுத்தப்பட்ட தரிசனங்களைக் குறித்துச் சொல்லும்போது “உன்றியும் எனக்கு வெளிப்படுத்தப்பட்டவைகளுக்குரிய மென்மையினிடத்தும் நான் என்னை உயர்த்தாதபடிக்கு, என்மாயிசத்திலே ஒரு முன் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. என்னை உயர்த்தாதபடிக்கு அது என்னைக்குட்டும் சாத்தானுடைய தூதனாயிருக்கிறது” என்கிறார்.

(2 கொரி 12 : 7)

இவ்விதமான அனுபவத்தின் காரணமாகத்தான் பவுஸ் எபேசு பட்டணத்துக் கிறிஸ்தவர்களை பிசாசின் தந்திரங்களை எதிர்த்துப் போராடக் கூடிய வகையில் தேவனுடைய சர்வாயுத வர்க்கத்தைத் தரித்துக் கொள்ளுங்கள் என்கிறார். அதே போன்று கொரிந்திய திருச்சபைக்கு எழுதும்யோது, சாத்தானும் ஒளியின் பிள்ளை கருடைய வேஷத்தை தாரித்துக் கொள்ளும் என்று உங்கார் படுத்துகிறார் (1கொரி 11:14) “பிரியமானவர்களே உலகத்தில் ஹாக கள்ள தீர்க்கதாரிசிகள் தோன்றியிருப்பதினால் நிங்கள் ஸ்ல்லா ஹுவிகளையும் நம்பாமல் ஹுங்க ஹுவிகள் தேவனுல் உண்டானவைகளோ என்று சொதித்தாரியுங்கள் (1 யோவான், 4:1) என்று சாத்தான் என்று பேர்குறிப்பிடாமல் உலகத்தில் அநேக பொல்லாத ஆவிகளின் நடமாட்டம் என்று பொதுவாக எச்சரிக்கிறார். வேறொரு இடத்தில் பெயரைக் குறிப்பிடாவிட்டாலும் சாத்தானை மனதில் வைத்துத் தான் “.... உலகம் முழுவதும் பொல்லாங்களுக்குள் கிடக்கிறது” என்கிறார். (1 யோவான், 5 : 19) மேற்கூறிய மூன்று அப்போஸ்தலர்களுடைய சாட்சியங்கள் சீர்தூராக்கிப் பார்க்கும்போது சாத்தான் என்று ஒருவன் உண்டு என்பது தெளிவாகிறது.

கிறிஸ்துவைப் பொறுத்த வரையில் சாத்தான் நிச்சயமாக இருக்கிறான் என்பதே அவருடைய உறுதியான நிலை. சோதிக்கிறவன் வனாந்திரத்திலே இயேசுவை முகமுகமாகச் சந்திக்கிறான். (மத் 4 : 1-11) இயேசு கிறிஸ்து சாத்தானைப் பற்றியும், அசத்த ஆவிகளைப் பற்றியும் கூறுவதைத் தொகுத்துக் கவனித்துப் பார்த்தால் இரண்டு விஷயங்கள் உறுதியாகத் தெரிகின்றன.

- 1) சாத்தானும், அசத்த ஆவிகளும் உண்மையானவைகள்.
- 2) தோல்விகளைச் சந்தித்தே பழகின சாத்தானுடைய அதிகாரம் பயங்கரமானவை சாத்தானைப் பற்றியும் அசத்த ஆவிகளைப் பற்றியும் கிறிஸ்துவின் போதனைகள், சில முக்கியமான விவரங்களை

நமக்குவெளிப்படுத்துகின்றன. இந்தப்பொல்லாத அழிகளுக்கு இயேசு கொடுத்த பல்வேறு பெயர்களைப் பார்ப்போம். ஹக் 10 : 18 ல் இயேசு அவனைச் “சாத்தான்” என்கிறார். சாத்தான் மின்னலைப் போல வானத்திலிருந்து விழுகிறதைக் காண்பேன் என்கிறார். இன்னொரு சமயம் இயேசு பேதுருவை ‘பிசாசு’ என்று கடிந்து கொள்கிறார். அவரோ (இயேசு) பேதுருவைத் திரும்பிப் பார்த்து “எனக்குப் பின்னாலே போ, சாத்தானே, நீ எனக்கு இடறலா- யிருக்கிறாய் என்கிறார் (மத் 16 : 23)

பேதுருவின் மிதமிஞ்சிய தன்னம்பிக்கையைக் குறித்து எச்சரித்த போது, இயேசு இதே பெயரைத் தான் குறிப்பிடுகிறார். ‘‘சீமோனே, சீமோனே, இதோ கோதுமையை சளகினால் புடைக்கிறது போல சாத்தான், உங்களைப் புடைப்பதற்கு உத்தரவு கேட்டுக் கொண்டான்’’ என்கிறார் (ஹக் 22 : 31) சாத்தான் என்ற சொல்லுக்கு அடிப்படையான பொருள் எதிராளி, பகைஞர் என்பதாகும். விழுந்து போன தூதனை, இயேசு “சாத்தான்” என்று குறிப்பிடும்போது அவர் ஏதோ சாதாரணமான எதிரி அல்ல என்பதைக் குறிப்பால் உணர்த்துகிறார். சாத்தான் மனித சக்திக்கு மேற்பட்டவன்-ஆவியானவன்-பலம் வாய்ந்தவனும் மகா தந்திரசாலியுமானவன் - அவனைக் குறித்து நாம் எப்போதும் எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டும்-மாபெரும் பலம் வாய்ந்த பகைஞர்-பார்க்கக் கூடாதவனாக இருந்தாலும் அவன் நினஜமாக இருக்கிறான். என்பதையெல்லாம் மறக்கக் கூடாது என்கிறார்.

மிகப் பலம் வாய்ந்த சத்துருவாகிய சாத்தான், மகா தந்திர-சாலியும், வெகு தீமைகள் செய்ய வல்லவனுமாயிருக்கிறான். அவனைப் பிசாசு என்றும் இயேசு வேறொரு இடத்தில் குறிப்பிடுகிறார். “அவைகளை விதைக்கிறவன் சத்துருவாகிய பிசாசு என்று ‘களைகளும், கோதுமையும்’ என்ற உவமையில், கோதுமைப் பயிர்களுக்குள் களைகள் முளைத்திருப்பதை சத்துருவாகிய சாத்தானின் வேலை என்கிறார். மத் 13:39

இயேசு சொன்ன விதைக்கிறவன் உவமையை விளக்கிச் சொல்லும்போது, வழியருகே விதைக்கப்பட்டவர்கள் வசனத்தைக் கேட்கிறவர்களாயிருக்கிறார்கள் அவர்கள் விசுவாசித்து இரட்சிக்கப் படாதபடிக்குப் பிசாசானவன் வந்து, அவ்வசனத்தை அவர்கள் இருதயத்திலிருந்து ஈடுத்துப் போடுகிறன் என்கிறார் (ஹக் 8:12) மேலும், விசுவாசியாத யூதர்களிடம் பேசும்போது, அவர்கள் பகைமையுணர்வைக் கடிந்து கொண்டு, நீங்கள் உங்கள் பிதாவாகிய பிசாசானவனுல் உண்டானவர்கள், உங்கள் பிதாவினுடைய இச்சைகளின்படி செய்ய மனதாய் இருக்கிறீர்கள் என்கிறார் (யோவான் 8:44)

நியாயத் தீர்ப்பு பற்றிக் கூறுகையில் பிசாசு என்ற பதத்தை உபயோகித்திருக்கிறார். அவருக்கு இடப்பக்கத்தில் நின்றவர்களைப் பார்த்து, “சபிக்கப்பட்டவர்களே, என்னவிட்டுபிசாசுகளுக்காகவும் அவனுடைய தூதர்களுக்காகவும் ஆயத்தம் பண்ணப்பட்டிக்கிற நித்திய அக்கினியிலே போங்கள்” என்கிறார் (மத 25:41)

இங்கே ‘பிசாசு’ என்பது ஒரு விசேஷித்த அர்த்தமுள்ள பகைவன் என்று பொருள். ஒருவனுடைய நற்பெயரைப் பொய்யாலும், வீணபழிகளாலும் கெடுத்து அதில் மகிழ்ச்சி அடைவன். மற்றவர்களை மட்டம் தட்டுவதற்கு எந்த ஆயத்தையும் பயன்படுத்தக் கூசாத வன்கண்ணன் என்று பொருள். ஆகவே, இயேசு கிறிஸ்து சாத்தான், பிசாசு என்று குறிப்பிடும் போது, அவன் பகைவன் மட்டும் அல்ல; எப்பழிக்கும் அஞ்சாதவன், புறங்கறி அடுத்துக் கெடுப்பவன், கடவுளுக்கும் மனிதனுக்கும் விரோதமாக எந்தச் சூழ்சியையும் கூசாமல் செய்யவன் என்று கூறுகிறார்.

சாத்தானுக்கு இயேசு சூட்டின மூன்றாவது பெயர் “பெயல் செழுல்”. இவன் வானத்திலும் பூமியிலும் மிகப் பொல்லாதவன். உண்மையாகவே இது மிகப் பயங்கரமான் பெயர் தான். பழைய ஏற்பாட்டில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற பாகால் என்ற போலிக்கடவுளையும், பின்தின் மீதும், சாக்கடையிலும், மற்றும் சொல்லத் தகாத, நாக்கூசம் அசிங்கங்களின் மீதும் அமரும் “சக்களின் கடவுள்” என்று அர்த்தம் கொள்ளும் ‘செழுல்’ என்னும் பதத்தையும் இணைத்து உருவாக்கப்பட்ட பெயர். இயேசு இந்த பெயல் செழுல் என்னும் பதத்தை இரண்டு முறை மட்டுமே பயன்படுத்தியிருக்கிறார். முதல் விசை ‘வீட்டு எஜ்மானையே ‘பெயல் செழுல்’ என்று சொல்வார்களோயானால் அவன் வீட்டாரை அப்படிச்சொல் வது அதிக நிச்சயமல்லவா? (மத 10:25) இரண்டாம் விசை . . . நான் பெயல் செழுலினால் பிசாசுகளைத் துரத்தினால் உங்கள் பிள்ளைகள் அவைகளை யாராலே துரத்துகிறார்கள்? ஆகையால் அவர்களே உங்களை நியாயம் தீர்க்கட்டும்’ (மத 12 : 27).

சாத்தானின் பெயரை உபயோகிப்பதின் மூலம்: இயேசு நமக்குத் தெரிவிப்பது என்னவெனில், அவன் பெரிய சோதனைக் காரன். அவனுக்கு மனிதருடைய ஆத்துமாக்களை வேட்டையாடி அழிப்பதே தொழில். தேவனுடைய இராஜ்ஜியத்தைக் கவிழ்த்து அழிப்பதற்கு முயற்சிக்கிற அனைத்துத் தீய சக்திகளுக்கும் அவனே தலைவன்-அவன் அழிப்பன். சத்தியத்தைப் புரட்டி, மனிதனுடைய விசுவாசத்தைப் பாழ்படுத்துகிறவன்-தேவனுடைய கிரியைகளை மேன்மைப் படுத்திக் காட்டுவதை விட மனிதனின் வேலைப்பாடுகளை மிகைப்படுத்திக் காட்டுவதே அவன் வேலை. அவன் சதா தனுடைய கெடுமதியால், பொய்யும், ஏமாற்றும், புனை

சுருட்டும் செய்வதையே தொழிலாகக் கொண்டிருக்கிற படியால் அவனுக்குப் “பிசாகு” என்பது பொருத்தமான பெய்ரே.

இந்தப் பொல்லாத ஆவிக்கு “பிசாகு” என்று பெயர் கொடுத்திருக்கிறபடியால் மனிதர்களுடைய இருதயங்களில் விதைக் கப்படுகிற இரட்சிக்கும் வசனங்களையும் பொறுக்கிப் போடுகிறவன் இந்தப் பிசாகே என்று கிறிஸ்துவானவர் காட்டுகிறார். கோதுமைப் பற்றும் களைகள் பற்றிய உவமையில், பிசாகு தான் கோதுமைப் பயிர்களுக்குள் களைகளை விதைக்கிறான் என்று கூறுவதின் மூலம், எல்லா நல்ல காரியங்களுக்கும் தீமையைக் கலக்குகிறவன் பிசாகு தான் என்று உணர்த்துகிறார். இயேசுவால் தெரிந்து கொள்ளப்பட்ட பனிரெண்டு சீஷர்களில் ஒருவனாகிய யூதாஸ்காரியோத்தை அவன் தந்திரமாய் அணுகி, இயேசுவைக் காட்டிக் கொடுக்கும்படி வஞ்சித்தான், அவன் தன்னுடைய தூதர்களை ஏவி எந்த நல்ல காரியத்தையும் கெடுத்துப் போடுகிறான். இயேசு ‘பிசாகு’ என்று சாத்தானை அழைப்பதின் மூலம் அவன் பொய்யனும், பொய்க்கு பிதாவுமாக இருக்கிறான் என்று உறுதிப்படுத்துகிறார். அவன் தேவனுடைய காரியங்களை எதிர்ப்பதினாலும், கூச்சமில்லாமல் பொல்லாப்பு செய்வதினாலும் அவனைப் பிசாகு என்று இயேசு பெயர் குட்டுகிறார். பிசாசாகிய நமது சத்துரு குழப்பத் திற்கும், உடைப்பதற்கும், நொருக்குவதற்கும், உருக்குவைப்ப தற்கும், கிறிஸ்துவினுடைய சவிசேஷத்தின் முதுகெலும்பை முறிப் பதற்கு மட்டுமல்ல, உலகத்தின் நல்ல காரியம் என்று எது இருந்தாலும், ஏன் உங்கள் இருதயத்தில் உதயமாகிய உயர்ந்த எண்ணங்களையும் கூட சிதறடித்து விடுவான்.

நம்முடைய பெரிய எதிரியான பிசாசை ‘பெயல் செழூல்’ என்று அழைப்பதன் மூலம். உலகில் சன்மார்க்க நிலை தாழ்ந்து போனதற்கும், மக்களின் ஒழுக்கமும், வாய் வார்த்தைகளும் கெட்டுக் குட்டிச் சுவர் ஆனதற்கும் விபரீதமான பால் உணர்வுகளுக்கும் அழிவிலும், அசிங்கத்திலும் பெருமை பாராட்டுகிற அனைத்துக் காரியங்களுக்கும் சாத்தானே முழு முதற் காரணம் என்று தெரிவிக்கிறார்.

கிறிஸ்தவர்கள் சாத்தானுடைய நடவடிக்கைகளும் அதிகாரத்தையும் பற்றி சிலவற்றை வெளியிப்படுத்துகிறார்.

கிறிஸ்து வெளிப்படுத்தினவைகளில் சாத்தானுடைய முகமுடியைக் கீழிக்கும் வகையில் கீழ்க்கண்டவாறு கூறுகிறார்.
1) சாத்தான் சோதனைக்காரன்-சோதனைக்காரன் வந்து அவரிடம் ஸீர் தேவனுடைய குமாரனையானால் இங்தக் கல்லுகள் எல்லாம் அப்பமாகும்படி சொல்லும், என்றான் (மத 4:2) சீமோனே சீமோனே, கோதுமையை சளகினால் புடைப்-

பதைப் போல உங்களைப் புடைப்பதற்கு சாத்தான் உத்தரவு பெற்றுக் கொண்டான் (லூக் 22:31)

சாத்தான் தேவனுடைய இராஜ்ஜியத்தை அழித்துப் போட வேண்டும் என்று கங்கணம் கட்டிக் கொண்டிருக்கிறான். அதை எதிர்த்துப் போராடுவதோடு நிறுத்திக் கொள்ளாமல், தன்னுடைய தூதர்களை ஊடுருவச் செய்து அதை பலவீனப்படுத்துகிறான். ஒருவன் இராஜ்ஜியத்தின் வசனத்தைக் கேட்டும், உணர்வாதிருக்கும் போது, பொல்லாங்கள் வந்து அவன் இருதயத்தில் விடைக்கப் பட்டதைப் பறித்துக் கொள்ளுகிறான் (மத் 13:19)

அந்தப் பொல்லாதவன், மக்கள் இந்த உலகமே சுதம் என்று என்னிக் கொண்டு செயல்படும்படி அவர்கள் புத்தியைத் தடுமாறப் பண்ணுகிறான். அவர்கள் தேவனுடைய காரியங்களை அசட்டை செய்து உலகத்தையும் அதில் உள்ளவைகளையும் நேசிக்கும்படி துண்டுகிறான். தேவனுக்கேற்றவைகளைச் சிந்தியாமல் மனுஷருக்கு ஏற்றவைகளைச் சிந்திக்கிறாய். என்று பேதுருவைக் கடிந்து கொள்கிறார் (மத் 16:23) சாத்தான் அநேகரை வஞ்சித்துத் தன் காரியங்களுக்குப் பயன்படுத்திக் கொள்கிறான். . . . பரிசுத்த ஆவியினிடத்தில் பியாய் சொல்லும்படி, சாத்தான் உன் இருதயத்தை நிரப்பியதென்ன? (அப் 5:3) மேலும், “எல்லாக் கபடமும், எல்லாப் பொல்லாங்கும் நிறைந்தவேன், பிசாசின் மகனே, நீதிக்கெல்லாம் பகைஞனே, கார்த்தருடைய செம்மையான வழிகளைப் புரட்டுவதில் ஒய மாட்டாயோ? (அப் 13:10)

சாத்தான் கைக் கூவி கொடுத்தும், பொய்யான அற்புதங்களைச் செய்தும் மக்களை வஞ்சிக்கிறான். ‘நீர் சாஷ்டாங்மாய் விழுங்குது என்னைப் பணிக்குது கொண்டால், இவைகளையெல்லாம் உமக்குத் தருவேன் (மத் 4:9) இவைகள் எல்லாவற்றின் மேலுள்ள அதிகாரத்தையும் இவைகளின் மகிழ்மையையும் உமக்குத் தருவேன்; இவைகள் எனக்கு ஒப்புக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. எனக்கு இஷ்டமானவனுக்கு இவைகளைக் கொடுக்கிறேன். நீர் என்னைப் பணிக்குது கொண்டால் எல்லாம் உம்முடையதாகும் என்று சொன்னான் (லூக் 4:6,7)

எப்படி எல்லா நல்ல செயல்களும் தீமையினால் எதிர்க்கப்படுகிறது என்பதை கிறிஸ்து விளக்குகிறார்.

உலக வரலாற்றைக் கூர்ந்து நோக்கின் எந்த ஒரு காரியத்திலும் நல்லவைகளும் கெட்டவைகளும் கலந்தே இருக்கிறது.

அதற்கு என்ன காரணம் என்று நமக்கு விளங்காத புதிராகவே இருந்து வருகிறது. இதைக் குறித்து இயேசு ஒரு உவமையில் வேறு எவராலும் தெளிவாகச் சொல்லமுடியாத அளவு துல்லியமாகச் சொல்லுகிறார். அது மத் 13:24-30ல் உள்ள கோதுமையும் களையும் என்ற உவமையில் தான் அதற்கு அவரே விளக்கமும் கூறுகிறார். நல்ல விதையை விதைக்கிறவர் தேவகுமாரன். நிலம் என்பது உலகம். நல்ல விதை என்பது இராஜ்ஜியத்தின் பிள்ளைகள், களைகள் பொல்லாதவனுடைய பிள்ளைகள், இங்தப் பொல்லாதவைகளை விதைத்தத்தவன் சாத்தான். அறுவடை என்பது உலகத்தின் முடிவு. அறுவடை செய்கிறவர்கள் தேவதூதர்கள். ஆதலால் களைகளைச் சேர்த்து அக்கினியால் சுட்டெரிக்கிறது போல இவ்வுலகத்தின் முடிவிலே நடக்கும்.

மனுஷருமாரன் தமிழுடைய தூதர்களை அனுப்புவார் அவர்கள் அவருடைய இராஜ்ஜியத்தில் இருக்கிற சகல இடறல்களையும் நுக்கிரமம் செய்கிறவர்களையும் சேர்த்து அவர்களை அக்கினிச் சூதையிலே போடுவார்கள், அங்கே அழுகையும் பற்கடிப்பும் உண்டாயிருக்கும்.

அப்பொழுது கீதிமான் தங்கள் பிதாவின் இராஜ்ஜியத்தில் சூரியனைப் போல பிரகாசிப்பார்கள் கேட்கிறதற்குக் காதுள்ளவன் கேட்கக் கடவுன். மத் 13:37-43.

இயேசு இந்த உவமையில் வெளிப்படுத்துகிற நான்கு காரியங்கள் :

- 1) உலகத்தில் நடக்கிற எல்லாப் பாவத்திற்கும், தீமைக்கும், ஒழுக்கக் கேட்டிற்கும் பின்னால் ஒரு பிரமாண்டமான, தீய சக்தியாக சாத்தான் இருக்கிறான்.
- 2) சாத்தானுடைய ஆலோசனையின்படி செயல்பட்டால் வெற்றி கிடைக்கிற மாதிரி தோன்றும். அது நீண்ட நாட்களுக்கு நீடிக்காது.
- 3) உரிய நேரம் வரும். அப்பொழுது எல்லாவள்ளுமையும் நிறைந்த தேவன் நன்மையையும், தீமையையும் தனித்தனியே பிரித்து, நீதியின் ஆட்சியை உலகமெங்கும் கொண்டு வருவார்.
4. உலகமெங்கும் வியாபித்திருக்கிற நல்லார்—பொல்லார், நன்மை—தீமை ஆகியவைகளை ஒன்றுக்கொன்று பின்னிப் பின்னாந்து கிடப்பதால் மனித முயற்சியால் மட்டுமே, அவைகளைத் தனித்தனியாகப் பிரித்து விடமுடியாது. ஆயினும் தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிந்து, அவருடைய ஆலோசனையின்படி நடக்கிற மக்களால் ஓரளவு நிலைமையை அபிவிருத்தி செய்ய முடியும். நல்லவைகளும், நல்லவர்களும் ஒரு பக்கமாகவும், தீமைகளும், தீயவர்களும் ஒரு

பக்கமாகவும் பிரிக்கப் படுவதற்கு, உலக முடிவில் நடைபெறும் தேவனுடைய நியாயத் தீர்ப்புக்குத் தான் நாம் காத்திருக்க வேண்டும்.

நம் கண்ணுக்குப் புலப்படாத — ஓடுஞ்சூல் பலம்-வாய்ந்த ஒரு எதிரி நமக்கு உண்டு உலகில் வாழ்கிற எந்த ஒரு தனி மனதனுக்கும் குறைந்த பட்சம் ஒரு எதிரியாவது நிச்சயமாக இருக்கிறான். ஆகையால் தேவபக்தியாக வாழ விரும்புகிற ஓவ்வொருவருக்கும் இராட்சச பலம் பொருந்திய சத்துருவினுடைய எதிர்ப்பு உண்டு என்றாகிறது. அவன் தேவனுக்கும் மனுஷனுக்கும் சத்துரு—சோதனைக்காரன்—வஞ்சிக்கிறவன்—பிசாக—, பெயல்செழுப் பல நம் கண்ணுக்குத் தெரியாமல் செயல்படுவான். அவனுடைய காரியங்களைச் சாதித்துக் கொள்ள பலவிதமான தந்திர உபாயங்களை மேற் கொள்வான். ஆனால் அவன் தான் இவைகளையெல்லாம் செய்கிறவன் என்று சம்பந்தப் பட்டவர்களுக்குத் தெரியாது.

இந்தக் கொடிய சத்துருவுக்கு ஆதாமை வஞ்சிப்பது எளிதாக இருந்தது. அதன் மூலம் பாவத்தையும், மரணத்தையும் உலகுக்குள் கொண்டு வந்தான். ஆனால் கிறிஸ்துவாகிய பிந்திய ஆதாமிடம் அவனுடைய பாச்சா பலிக்கவில்லை. இயேசு ஆவியின் பட்டயத்தை அவனுக்கு எதிராக பலமாக உபயோகித்தார். ஆகையால் சாத்தான் அவரை வெல்ல முடியவில்லை. அவரைப் பாவம் செய்ய வைக்க இயலவில்லை. உலக சம்பத்துக்களையும், மகிழையையும் காட்டி, அவரை வீழ்த்த முடியவில்லை. நம்மைப் போல் எல்லாத் தரப்பிலும் சோதிக்கப் பட்டிருந்தாலும் அவர் பாவம் இல்லாதவராகவும் சாத்தானுடைய அதிகாரத்துக்கு மடங்காதவருமாயிருந்தார். (1 பேதுரு 2 : 21-23)

இயேசு கிறிஸ்துவை ஜெயிக்க வேண்டும் என்பதில் சாத்தானுக்கு விசேஷ அக்கரை இருந்தது. அதனால் அவன் அவரோடு நேருக்கு நேர் மோதி, தன்னிடமிருந்த மிகப் பெரிய ஆயுதங்களையெல்லாம் பிரயோகித்துப் பார்த்தான். அவன் வேறு எப்பொழுதும் பயன்படுத்தியிராத தந்திரங்களையும், பலத்தையும் பிரயோகித்தும், அவனுடைய இழி குணத்தைத் தான் காட்ட முடிந்ததேயன்றி அவரை ஜெயிக்க முடியவில்லை.

இயேசுவைப் பாவம் செய்ய வைக்கும் முயற்சியிம் படுதோல்வி அடைந்த சாத்தான், அவரைப் கொண்டு போடும் முயற்சியில் ஈடுபட்டான். அவனுடைய இதர முயற்சிகள் தோல்வியறவே யூதாவை நாடி வந்தான். யூதாஸும் தன் எஜமானைக் காட்டிக் கொடுத்தான். மரணத்துக்கும் உட்படுத்தினான். ஆனால் அது தற்காலிக வெற்றி தான். மூன்றாம் நாள் உயிர்த்தெழுந்து பரதீசுக்குப் போனார். அதன் மூலம் மரணத்தின் கூரை ஓடுத்தார். அவர் தன்னையே தியாகம் செய்ததின் மூலமாகவும், மரணத்தின் மீது வெற்றி சிறந்ததின் மூலமாகவும், ஜீவனையும், சாவாமையையும் வெளிச்சத்துக்குக் கொண்டு வந்தார்.

சில நிமிடங்களுக்கு முன்பு ஓவ்வொரு மனிதனுக்கும் குறைந்த பட்சம் இராட்சச பலமுள்ள எதிரி ஒருவன் இருச்கிறுன் என்று

வாசக அன்பர்களுக்கு ஓர் வேண்டுதோள்

திருமறை ஆசான் வாசகர்களின் முகவரிகளை மாவட்ட வாரியாக ஒழுங்கு படுத்தும் பணி தொடர்ந்து நடை பெறுகிறது. இதுவரை தங்கள் முகவரிகளை எழுதி அனுப்பாதவர்கள் உடனே அனுப்பி உதவ வேண்டுமாய்க் கேட்டுக் கொள்கிறோம். நம்முடைய விலாசம் தான் அவர்களுக்குத் தெரியுமே என்று மெத்தனமாக இராதீர்கள். தயவு செய்து ஒத்துழையுங்கள். தன்றி.

1. பெயர்	2. முழு முகவரி
3. பின்கோடு	4. மாவட்டம்

ஆசீபியார்

Published by Church of Christ, and Printed at Jeevasakthi Press,

Erode-638 003.

Editor. E. Z. Selvanayagam.

TO

PRINTED MATTER

BOOK-POST

If undelivered please return to :

The
Editor:

THIRUMARAI AASAAN

Post Box No. 58 ERODE - 638 001.